

**การวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือน
ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ**

สุวรรณณี เพี้ยเอี่ยม

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**

พ.ศ. 2549

ISBN 974-671-350-7

**A Comparative Analysis on Household Saving
Before and After the Economic Crisis**

SUWANNEE PHIA IA

เลขทะเบียน.....	0188661
วันลงทะเบียน.....	27 ก.พ. 2549
เลขเรียกหนังสือ.....	วท
	332.0415
	ศก 157
	[2549]

๓๒

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Graduate School, Dhurakij Pundit University

2006

ISBN 974-671-350-7

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

เสนอโดย สุวรรณิ เพ็ญเอื้อ

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์

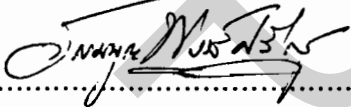
กลุ่มวิชา เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.ชัชวัฒน์ คนจริง

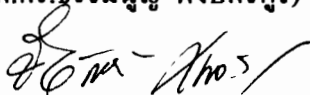
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(ผศ.ดร.ธรรมบุญ พงษ์ศรีกูร)

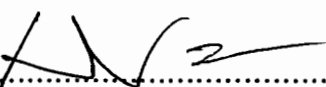
.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ชัชวัฒน์ คนจริง)

.....กรรมการ

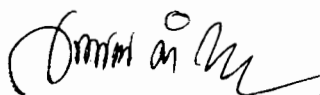
(ดร.อภิษฎา ง่วนบรรจง)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.เรืองโร โตกฤษณะ)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

วันที่ 26 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2549

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ศศ.ดร.ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง ดร.อภิชญา งามบรรจง และ รศ.ดร.เรืองไร โตกฤษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศศ.ดร.ธรรมนุญ พงษ์ศรีกูร ประธานกรรมการ และ อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้แนวทางในการศึกษาและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด มาโดยตลอด ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคุณนิตยา มุกดาอุดม คุณอักษร ชำนิ คุณจงกล สุวรรณไศละ คุณธีรยุทธ อังกูรนาท และคุณวีรพงศ์ ฤทธิ์รอด ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณคุณวันเพ็ญ มังศรี คุณอาจินต์ สุรศักดิ์ คุณรัฐกาญจน์ เกิดมัน คุณอติตา (ดีะ) และเพื่อนๆ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทุกคน ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนๆ ที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เจ้าหน้าที่ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ศูนย์สารสนเทศและหอสมุด และส่วนงานวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ทุกท่าน

ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณบุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้เขียน นายทองสุข เพ็ญเอียบ และนางบุญล้อม เพ็ญเอียบ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา และเป็นกำลังใจให้ผู้เขียนมาโดยตลอด รวมทั้งขอขอบคุณพี่ชายและน้องชายของผู้เขียนไว้ ณ ที่นี้

สุวรรณี เพ็ญเอียบ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๘
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	5
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	5
1.5 นิยามศัพท์.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา.....	7
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	18
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
3.3 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา.....	23
3.4 การทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test.....	25
4. การออมของครัวเรือนในประเทศไทย.....	27
4.1 รายได้ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน.....	27
4.2 เงินออมของครัวเรือน.....	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. ผลการศึกษา	56
5.1 ผลการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ.....	56
5.2 ผลการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ	68
5.3 ผลการทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test.....	88
6. สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	90
6.1 ผลการศึกษา	90
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก	96
ประวัติผู้เขียน.....	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 การออมในประเทศ ตามราคาประจำปี จำแนกตามภาคการออม พ.ศ. 2539-2545	3
3.1 จำนวนชุมนุมอาคาร/หมู่บ้าน จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2537.....	19
3.2 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ทำการเจนนับ จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2537.....	19
3.3 จำนวนชุมนุมอาคาร/หมู่บ้าน จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2547.....	20
3.4 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ทำการเจนนับ จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2547.....	21
3.5 จำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา.....	22
4.1 รายได้เฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของครัวเรือน จำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2537 และ ปี 2547	29
4.2 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน จำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2537 และ ปี 2547.....	31
4.3 ประเภทของรายได้ของครัวเรือน จำแนกตามภูมิภาค และเขตการปกครองปี 2537	35
4.4 รายได้ของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาค และเขตการปกครองปี 2547.....	39
4.5 ประเภทของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน จำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2537	44
4.6 ประเภทของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน จำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2547	45
4.7 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2537 และ ปี 2547	47
4.8 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในประเทศไทย จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547	51
4.10 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคกลาง จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547	52
4.11 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคเหนือ จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547	53
4.12 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547	54
4.13 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคใต้ จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547	55
5.1 สรุปสมการการออมของครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ	80
5.2 สรุปการออมของครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ	85

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 การลงทุนและการออมในประเทศไทย	4
1.2 การออมของครัวเรือนในประเทศไทย	4
2.1 กระแสรายได้ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลและเส้นการบริโภค	11

DPU

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลัง วิกฤตเศรษฐกิจ
ชื่อผู้เขียน	สุวรรณี เพ็ญเอิบ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวโน้มของรายได้ รายจ่าย และการออมของครัวเรือนในประเทศไทย รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ในช่วงก่อนและหลังเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ได้ใช้ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทย ซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2537 และปี 2547 นำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) และประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ โดยวิธี OLS (Ordinary Least Squares) รวมทั้งได้ทำการทดสอบความแตกต่างของการออมของครัวเรือนระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ในปี 2547 ซึ่งเป็นช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ครัวเรือนในทุกภูมิภาคมีแนวโน้มของรายได้ รายจ่าย และเงินออม และสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ของครัวเรือน โดยรวมสูงขึ้นจากปี 2537 ซึ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ รวมทั้งครัวเรือนในเขตเทศบาลจะมีรายได้และเงินออมสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเงินออมของครัวเรือนโดยจำแนกตามชั้นของรายได้ พบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในชั้นที่สูงกว่าจะมีความสามารถในการออมเงินมากกว่า กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท จะมีสัดส่วนของเงินออมต่อรายได้ของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 มากกว่ากลุ่มครัวเรือนที่อยู่ในชั้นรายได้อื่นๆ

เมื่อพิจารณาถึง ค่า MPS และค่า APS พบว่า ค่า MPS ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่า APS ทุกกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนของปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือน พบว่า รายได้ของครัวเรือน และขนาดของครัวเรือน เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในทุกภูมิภาคทั้งในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ โดยที่เงินออมของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือนแต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับอายุของหัวหน้าครัวเรือนพบว่า ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางแต่อย่างใดไม่ว่าจะเป็น

ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่มีความสำคัญต่อการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่อย่างใด

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของการออมของครัวเรือนระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า วิกฤตเศรษฐกิจในประเทศไทยมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมที่เปลี่ยนแปลงไปของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเฉพาะในเขตเทศบาล ภาคกลางทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ภาคเหนือทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล และภาคใต้ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล แต่ไม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

Thesis Title	A Comparative Analysis on Household Saving Before and After the Economic Crisis
Author	Suwannee Phia ia
Thesis Advisor	Dr. Chaiwat Konjing
Department	Economics
Academic Year	2005

ABSTRACT

The main objective of this study is to analyze the income and savings of household sector in Thailand before and after the economic crisis, using the household socio economic survey data collected by the National Statistical Office in 1994 and 2004. The multiple regression analysis technique was employed to analyze the saving behavior of the households.

The results of the study revealed that household's income, expenditure and saving in the year 2004, the period after economic crisis increased when compared with 1994, the period before the crisis. Household saving in metropolitan area was higher than that of households in non-metropolitan area. By income level, the households whose income range of 20,001-30,000 baht per month had highest saving-income ratio.

The computed Marginal Propensity to Save (MPS) of an average household was higher than The Average Propensity to Save (APS) for all income groups. Factors significantly affecting household saving in all income groups included the household income and family size.

Results of Chow Test on the difference of the saving equations before and after the economic crisis, indicated that the crisis had caused a change in household saving behavior only in Bangkok Metropolitan area; while in all other regions of the country, the crisis had significant effect on changes in household saving behavior in both metropolitan and non-metropolitan areas.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความสัมพันธ์ระหว่างการออม การลงทุน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการออมเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความสามารถในการลงทุนของประเทศและการผลิตซึ่งจะส่งผลถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจ¹ หลังจากที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจโดยเริ่มตั้งแต่กลางปี 2540 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ในปี 2540 มีอัตราลดลงจากปี 2539 ร้อยละ -1.4 และลดลงมากที่สุดในปี 2541 ถึงร้อยละ -10.5 และในปี 2542 เศรษฐกิจเริ่มมีการขยายตัวร้อยละ 4.4 และขยายตัวร้อยละ 4.8 ในปี 2543 ต่อมาในปี 2544 เศรษฐกิจชะลอตัวลงอีกโดยมีการขยายตัวเพียงร้อยละ 2.2 ส่วนปี 2545 มีการขยายตัวร้อยละ 5.3 ต่อมาในปี 2546 และปี 2547 มีการขยายตัวร้อยละ 7.0 และ 6.2 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มมีการขยายตัวขึ้น ดังนั้น การบริหารแหล่งเงินทุนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจึงมีความสำคัญมาก ซึ่งแหล่งเงินทุนที่สำคัญภายในประเทศประกอบด้วยเงินออมจากภาคการออมต่างๆ ได้แก่ ภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ

เมื่อพิจารณาถึงแหล่งเงินออมจากภาคการออมต่างๆ ภายในประเทศ พบว่า การออมของภาคครัวเรือนมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงที่ประเทศไทยเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจที่แตกต่างจากภาคการออมอื่นๆ อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในช่วงที่ผ่านมาเงินออมจากทุกภาคการออมมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่เมื่อเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจการออมของภาคการออมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป การออมของภาคครัวเรือน ในปี 2541 สูงถึง 470.3 พันล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 59.5 ต่อเงินออมรวม) ซึ่งเป็นปีแรกที่เศรษฐกิจไทยมีช่องว่างระหว่างการลงทุนกับการออมเกินดุลในรอบหลายปีที่ผ่านมาถึง 595.7 พันล้านบาท และตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา อัตราการออมของภาคครัวเรือนเริ่มลดลงทุกปี สัดส่วนเงินออมของภาคครัวเรือนต่อเงินออมรวมลดลงเหลือร้อยละ 59.0 ในปี 2542 และเหลือเพียงร้อยละ 22.9 ในปี 2545 ในขณะที่การออมภาคธุรกิจ รัฐบาล และรัฐวิสาหกิจเริ่มชะลอตัวในปี 2540 และปรับตัวลดลงในปี 2541 แต่ก็ปรับตัวสูงขึ้นอีกครั้งในปี 2543 เป็นต้นมา ภายหลังจากเกิดวิกฤตทาง

¹ ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2542). “พฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือนใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมา.”

เศรษฐกิจการออมของภาคครัวเรือนมีอัตราการออมที่ลดลงทุกปีซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจกำลังฟื้นตัว การลงทุนเริ่มมีการขยายตัวมากขึ้นอัตราการออมโดยรวมที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีอยู่ในระดับที่น้อยกว่า การลงทุนทำให้ช่องว่างที่เกินคุณนั้นแคบลงทุกปี ขณะเดียวกันสภาพแวดล้อมของครัวเรือนที่แตกต่างกันตามภูมิภาคและตามเขตเมืองก็มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน จากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทย ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทุก 2 ปี พบว่าตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา เงินออมโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนในแต่ละภูมิภาคมี ปริมาณสูงขึ้นทุกปี โดยเฉพาะครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีเงินออมโดยเฉลี่ย ต่อเดือนต่อครัวเรือนในปี 2542 สูงถึง 16,458 บาท และได้มีปริมาณลดลงเหลือเพียง 7,152 บาท ในปี 2545 ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีรายได้ต่ำสุดกลับมีการออมเฉลี่ย ต่อเดือนต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นจาก 1,150 บาท เป็น 1,729 บาท ในช่วงเวลาเดียวกัน ดังนั้น การศึกษา ถึงพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนภายใต้สภาวะสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน จึงเป็น เรื่องที่ควรแก่การวิเคราะห์วิจัยเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในพฤติกรรมการออมของ ภาคครัวเรือนดังกล่าว

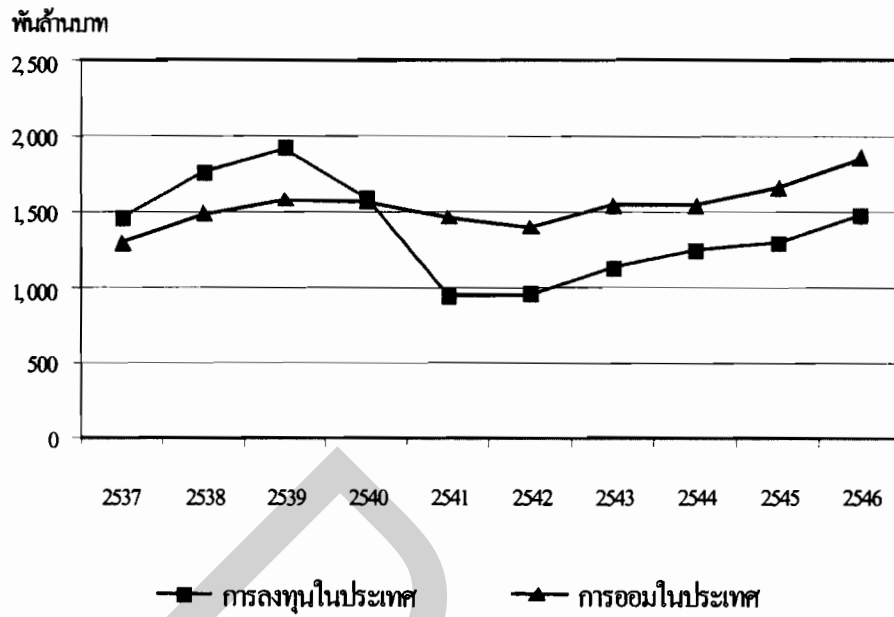
ตารางที่ 1.1 การออมในประเทศ ตามราคาประจำปี จำแนกตามภาคการออม พ.ศ. 2539-2545

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	ภาคการออม				รวม
	ครัวเรือน	ธุรกิจ	รัฐบาล	รัฐวิสาหกิจ	
2539	278.0	252.3	431.4	64.8	1026.4
	(27.1) ^{1/}	(24.6)	(42.0)	(6.3)	(100.0)
2540	297.0	137.8	410.8	87.7	933.3
	(31.8)	(14.8)	(44.0)	(9.4)	(100.0)
2541	470.3	111.3	229.7	-20.4	790.9
	(59.5)	(14.1)	(29.0)	(-2.6)	(100.0)
2542	409.3	90.6	150.7	43.2	693.8
	(59.0)	(13.1)	(21.7)	(6.2)	(100.0)
2543	356.7	250.5	160.3	62.0	829.5
	(43.0)	(30.2)	(19.3)	(7.5)	(100.0)
2544	260.1	261.6	174.0	110.6	806.3
	(32.3)	(32.4)	(21.6)	(13.7)	(100.0)
2545	207.8	274.0	244.1	180.9	906.8
	(22.9)	(30.2)	(26.9)	(19.9)	(100.0)

หมายเหตุ : ^{1/} ร้อยละต่อเงินออมรวมทั้งประเทศ

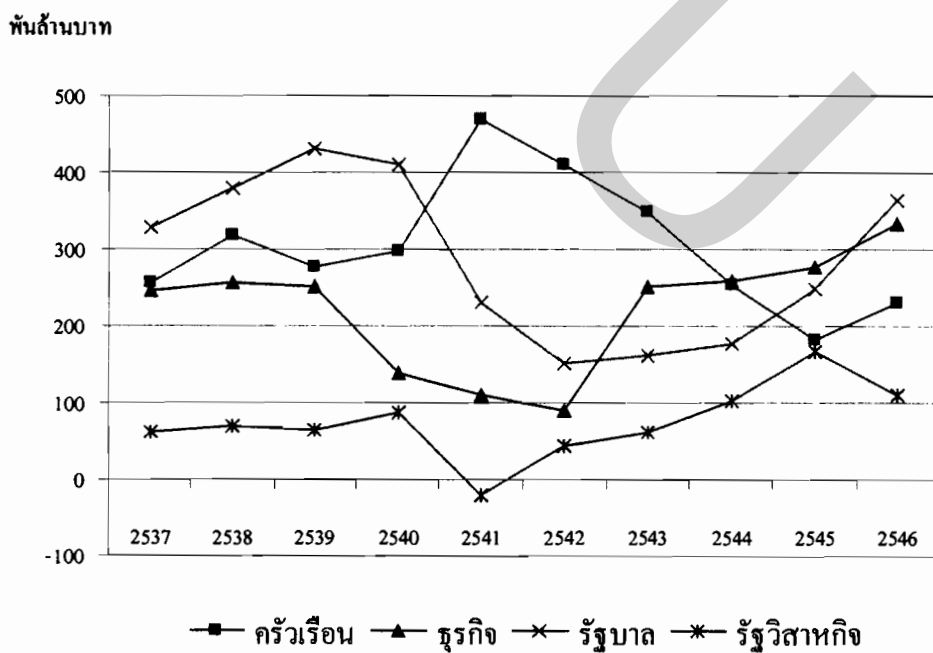
ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พ.ศ.

ภาพที่ 1.1 การลงทุนและการออมในประเทศไทย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พ.ศ.

ภาพที่ 1.2 การออมของคร่าวเรือนในประเทศไทย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์แนวโน้ม รายได้ รายจ่าย และการออมของครัวเรือนในประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตทางเศรษฐกิจ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการออมในภาคครัวเรือนของประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดการออมและพฤติกรรมการออมที่แตกต่างระหว่างครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ ในประเทศไทย รวมทั้งทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานะเศรษฐกิจกับพฤติกรรมการออมของครัวเรือนที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการออมและคาดการณ์การออมของครัวเรือนในแต่ละภูมิภาคต่อไป

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาถึงภาวะการออมระดับครัวเรือนทั่วประเทศโดยจำแนกตามภูมิภาคในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล โดยใช้ข้อมูลตัวอย่างจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทย ซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2537 ซึ่งใช้เป็นตัวแทนช่วงปีที่ภาวะเศรษฐกิจมีการขยายตัวสูงและปี 2547 ซึ่งเป็นระยะของภาวะเศรษฐกิจมีการขยายตัวต่ำหลังวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540

1.5 นิยามศัพท์

รายได้ของครัวเรือน หมายถึง

1) รายได้ประจำ ประกอบด้วย

(1) รายได้ที่เป็นตัวเงิน ได้แก่

- ค่าจ้างและเงินเดือน เงินรางวัลบริการ เงินโบนัส เป็นต้น
- กำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจการเกษตรและธุรกิจอื่นๆ
- รายได้จากทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ย และเงินปันผล
- เงินได้รับเป็นการช่วยเหลือ บำเหน็จ บำนาญ เงินสงเคราะห์ รวมทั้งเงิน

ชดเชยการออกจากงาน และเงินทดแทน

(2) รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ มูลค่าของสินค้าและบริการที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้างเงินเดือน มูลค่าของสินค้าหรืออาหารที่ครัวเรือนผลิตและบริโภคเอง (รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของ) หรือได้รับมาโดยไม่ต้องซื้อ

2) รายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ เช่น เงินได้รับจากการประกันภัย หรือประกันชีวิต เงินรางวัลสลากกินแบ่ง และรายรับอื่นๆ ในประเภทเดียวกัน

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้รายได้ประจำ (ไม่รวมรายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ) เป็นรายได้ของครัวเรือน

ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน หมายถึง

1) ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ายาสูบ และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการ

2) ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค ได้แก่ ค่าภาษี เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าสลากกินแบ่ง ดอกเบี้ยจ่าย และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่มีขึ้นเพื่อการบริโภค

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค (ไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค) เป็นค่าใช้จ่ายของครัวเรือน

เงินออมของครัวเรือน หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้ของครัวเรือนกับค่าใช้จ่ายของครัวเรือน

ขนาดของครัวเรือน หมายถึง จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

หัวหน้าครัวเรือน หมายถึง ผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของสมาชิกอื่นในครัวเรือน โดยยกย่องให้เป็นหัวหน้า อาจจะเป็นผู้รับผิดชอบทางการเงินและสวัสดิการของครัวเรือนหรือไม่ก็ตาม

ผู้รับเงินรายได้ หมายถึง สมาชิกของครัวเรือนซึ่งมีรายได้ที่เป็นตัวเงินจากแหล่งต่างๆ เช่น กำไรจากการประกอบธุรกิจ ค่าจ้างและเงินเดือน ค่าเช่า หรือเงินช่วยเหลือจากบุคคลภายนอกครัวเรือน ผู้รับเงินรายได้อาจจะเป็นผู้ทำงานในเชิงเศรษฐกิจ หรือไม่ได้ทำงานในเชิงเศรษฐกิจก็ได้

เขตการปกครอง หมายถึง การแบ่งครัวเรือนตามลักษณะการปกครอง คือ ครัวเรือนในเขตเทศบาล และครัวเรือนนอกเขตเทศบาล (ในปี 2537 จะรวมครัวเรือนในเขตสุขาภิบาลไว้ในกลุ่มเดียวกันกับครัวเรือนในเขตเทศบาลและจะรวมครัวเรือนนอกเขตสุขาภิบาลไว้ในกลุ่มครัวเรือนนอกเขตเทศบาล)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

พฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือนขึ้นกับปัจจัยสำคัญ 7 ประการ² คือ

1. สมมติฐานรายได้สัมบูรณ์ของเคนส์ (Absolute Income Hypothesis)
2. ตัวแปรด้านการพึ่งพิง (Dependency Rate) จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ไม่มีเงินรายได้ เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งกำหนดพฤติกรรมการออมเนื่องจากจำนวนผู้พึ่งพิงเป็นภาระแก่ครัวเรือนต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น หรือในทางตรงกันข้ามบุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง ดังนั้น หากอัตราส่วนประชากรในวัยทำงานสูงขึ้น จะมีผลให้อัตราการออมของครัวเรือนโดยรวมสูงขึ้น

3. สมมติฐานวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Hypothesis) สาระสำคัญ คือ โดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้ค่อนข้างต่ำเมื่อเริ่มต้นชีวิต และในบั้นปลายชีวิตเนื่องจากผลิตภาพต่ำ แต่บุคคลจะมีรายได้สูงเมื่ออยู่ในวัยกลางคน ในขณะที่การบริโภคของบุคคลจะดำรงไว้ซึ่งระดับการบริโภคคงที่หรือสูงขึ้นทีละน้อย ทำให้ช่วงเริ่มต้นของชีวิตนั้นบุคคลจะเป็นผู้กู้ยืม (Net Borrower) ต่อมาในช่วงอายุวัยกลางคนจะออมเพื่อจ่ายคืนหนี้สินและเก็บออมไว้เมื่อออกจากงาน และช่วงบั้นปลายชีวิตจะกลายเป็นผู้ออมติดลบ

4. อาชีพ ตามสมมติฐานของคาลดอร์ (Kaldors Hypothesis) ซึ่งให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านแหล่งที่มาของเงินได้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ซึ่งคาลดอร์ได้ทำการศึกษาโดยแยกการออมออกเป็นสองกลุ่ม คือ การออมของนายทุนกับการออมของกรรมกร ผลการศึกษาปรากฏว่า ความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของนายทุนมีค่าสูงกว่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของกรรมกร

5. เขตชนบทและเขตเมือง กล่าวคือ ความแตกต่างด้านภูมิศาสตร์หรือภูมิภาคเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือน เพราะว่า ปัจจัยที่กำหนดความสามารถ

² ไสภณ โรจน์ธำรงค์. (2543). “วัฒนธรรมการออม.”

สิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมแตกต่างกัน รวมทั้งระดับการพัฒนาของตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค ก็แตกต่างกันมากระหว่างในเขตเทศบาลกับนอกเขตเทศบาล

6. ระดับการศึกษา ซึ่งอาจจะมีผลต่อการออมได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ระดับการศึกษาของกลุ่มครัวเรือนจะช่วงเสริมสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติของครัวเรือนให้มีวินัยในการใช้จ่าย ก่อให้เกิดการประหยัดในรายจ่ายรวมทำให้ครัวเรือนสามารถออมได้มากขึ้น ในอีกด้านหนึ่งการศึกษาของครัวเรือนก็อาจจะสร้างทัศนคติในครัวเรือนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องออมมาก เพราะจะมีความมั่นคงในการงานหรือไม่มีความเสี่ยงต้องออกจากงานเท่ากับกลุ่มที่มีการศึกษาน้อยกว่า

7. อื่นๆ ได้แก่ ความอยากออมหรือค่านิยม ความสะดวกที่จะออม สิ่งจูงใจในการออม สถานการณ์แวดล้อมที่มีผลต่อการออม

ทฤษฎีรายได้สัมบูรณ์ (The absolute income theory) ของเคนส์³

เคนส์มีความเชื่อว่าเป็นระบบเศรษฐกิจที่ผู้บริโภคมีอิสระในการบริโภค ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่บุคคลตั้งใจไว้ (Planned consumption expenditure) จะถูกกำหนดโดยจำนวนรายได้ที่บุคคลสามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริงในปัจจุบัน (disposable income) เขียนในรูปความสัมพันธ์ได้เป็น

$$C = f(Y_d)$$

$$C = \text{ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่บุคคลตั้งใจไว้}$$

$$(Y_d) = \text{รายได้ที่บุคคลสามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริงในปัจจุบัน}$$

หรือเขียนในรูปของสมการการบริโภค (Consumption equation) ได้เป็น

$$C = a + bY_d \quad \text{โดยที่ } 0 < b < 1 \quad (ก)$$

$$a = \text{ปริมาณการบริโภคของบุคคลเมื่อรายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้ มีค่าเท่ากับ 0 ซึ่งเป็นระดับการบริโภคที่เป็นอิสระจากรายได้ (Autonomous consumption)}$$

$$b = \text{ค่าความโน้มเอียงในการบริโภค หน่วยสุดท้าย (Marginal propensity to consume หรือ MPC)}$$

ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) จะบอกให้ทราบว่าเมื่อรายได้ที่สามารถใช้จ่ายใช้สอยได้จริงเปลี่ยนแปลงไป 1 บาท ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

³ อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2540). เศรษฐศาสตร์มหภาค. หน้า 49-54.

จะเปลี่ยนแปลงไปเท่าใด ซึ่งเขียนในรูปสัญลักษณ์ได้เป็น $MPC = b = \frac{\Delta c}{\Delta Y_d}$ โดยที่ MPC จะมีค่าระหว่าง 0 กับ 1:

ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเปลี่ยนแปลงเป็นสัดส่วนกับการเปลี่ยนแปลงของรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง โดยจะมีสัดส่วนเท่ากับ b หรือน้อยกว่า 1 ส่วนที่เหลือจากการบริโภคก็จะถูกนำไปเก็บออมไว้ เขียนในรูปสมการได้เป็น

$$Y_d = C + S \quad (ข)$$

$$S = Y_d - C \quad (ค)$$

แทนสมการที่ (ข) ใน (ค) จะได้สมการการออมเป็นดังนี้

$$S = Y_d - (a + bY_d)$$

$$S = Y_d - a - bY_d$$

$$S = -a + (1 - b)Y_d \quad (ง)$$

$$1 - b = \text{ค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย}$$

(Marginal propensity to save หรือ MPS)

ค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) จะบอกให้ทราบว่า หากรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริงเปลี่ยนแปลงไป 1 บาท ปริมาณการออมจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าใด เขียนในรูปสัญลักษณ์ได้เป็น $MPS = \frac{\Delta s}{\Delta Y_d} = 1 - b$ โดยที่ $MPC + MPS = 1$ พิจารณาจากสมการ (ง) แล้ว ถ้าพบว่าค่า MPS หรือ $1 - b$ มีค่าเป็นบวก แสดงว่า ปริมาณการออมและจำนวนรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริงจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเฉลี่ย (Average propensity to consume หรือ APC) เป็นค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง มีค่าเท่ากับอัตราส่วนระหว่างปริมาณการบริโภคและรายได้ ซึ่งเขียนในรูปสัญลักษณ์ $APC = C/Y_d$

ค่าความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ย (Average propensity to save หรือ APS) เป็นค่าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการออมกับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง มีค่าเท่ากับอัตราส่วนระหว่างปริมาณการออมกับรายได้ ซึ่งเขียนในรูปสัญลักษณ์ $APS = S/Y_d$ หรือเท่ากับ $1 - C/Y_d$

จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปทฤษฎีรายได้สัมบูรณ์ของเคนส์⁴ ได้ดังนี้

1) โดยปกติ การบริโภคจะเพิ่มขึ้นเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น แต่การบริโภคเพิ่มขึ้นน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ ส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภค คือ การออม และเมื่อนुकคลมีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนกับรายได้

2) ค่า MPC จะอยู่ในช่วง $0 < MPC < 1$

ค่า MPS จะอยู่ในช่วง $0 < MPS < 1$

และ $MPC + MPS = 1$

3) ค่า $MPC < APC$ และ $MPS > APS$

4) APC จะมีค่าลดลงเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น

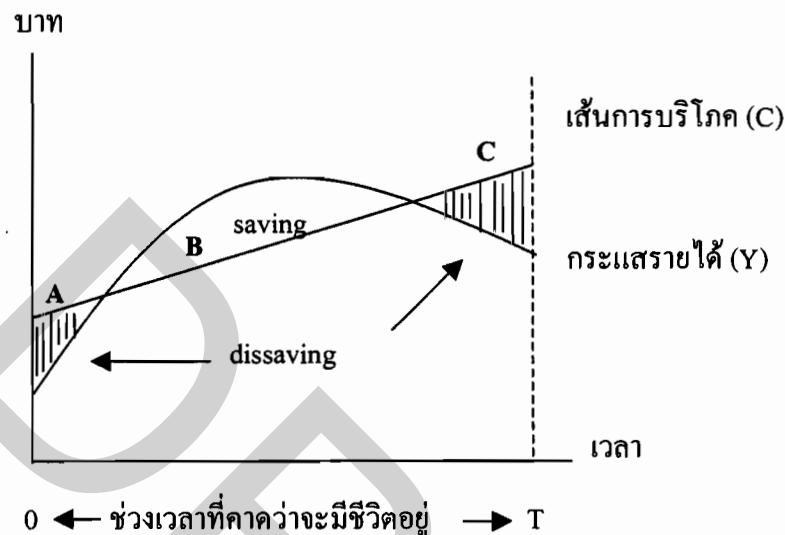
APS จะมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับที่สถานะเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่ ในเขตพื้นที่ที่สถานะเศรษฐกิจดีหรือเขตที่ครัวเรือนมีรายได้สูง ค่าความโน้มเอียงของการออมก็ย่อมจะมีมากกว่าเขตพื้นที่ที่สถานะเศรษฐกิจไม่ดีหรือครัวเรือนที่มีรายได้น้อย

⁴ สิทธิพงศ์ พรหมทอง. (2544). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. หน้า 15.

ทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Hypothesis) ของแอนโดและโมดิเกลียนี⁵

แอนโดและโมดิเกลียนีก้าวถึงรูปแบบของกระแสรายได้ (Income stream) ของบุคคลตลอดช่วงชีวิต ไว้ว่า บุคคลจะมีรายได้ที่ต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบในช่วงต้นและช่วงปลายชีวิต สามารถแสดงได้โดยใช้รูปกราฟ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กระแสรายได้ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลและเส้นการบริโภค

จากภาพที่ 2.1 สามารถอธิบายได้ว่าในช่วงต้นของชีวิตบุคคลจะทำตัวเป็นผู้ยืม (Borrower) (พื้นที่ A) ทำให้ช่วงนี้บุคคลมีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้จึงไม่มีเงินออม ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตบุคคลมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้น ทำให้รายได้เพิ่มขึ้น จึงทำการออมเพื่อชดใช้หนี้เดิม และเก็บเงินไว้สำหรับใช้จ่ายเมื่อเข้าสู่ช่วงปลายชีวิต ทำให้ช่วงนี้เป็นช่วงที่บุคคลจะมีเงินออมสูงสุดตลอดช่วงเวลาที่เขามีชีวิตอยู่ (พื้นที่ B) และเมื่อถึงช่วงปลายของชีวิตความสามารถในการทำงานของบุคคลจะลดลง รายได้ที่เคยได้รับจากการทำงานก็จะลดลง ดังนั้นบุคคลจะใช้เงินออมที่ได้เก็บไว้ในช่วงกลางของชีวิต ทำให้ช่วงนี้บุคคลจะมีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ ทำให้ไม่มีเงินออม (พื้นที่ C)

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้อยู่ในระดับสูง และมีเงินออมสูงจะเป็นครัวเรือนที่สมาชิกส่วนใหญ่ของครัวเรือนมีอายุอยู่ในช่วงวัยกลางคน ซึ่งจะมีรายได้และเงินออมสูงกว่ากลุ่มครัวเรือนที่สมาชิกส่วนใหญ่ของครัวเรือนมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น หรือในช่วงปลายชีวิต นั้นหมายความว่า อายุของบุคคลจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ครัวเรือนมีการออมที่แตกต่างกัน

⁵ อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2540). เศรษฐศาสตร์มหภาค. หน้า 110-112.

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โสภณ โรจน์ธำรงค์ (2528) ศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วยรายได้ จำนวนผู้พึ่งพิง ทรัพย์สินสุทธิ ความแตกต่างระหว่างภูมิภาค อายุของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษา อาชีพ การถือกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินและการออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน โดยอาศัยทฤษฎีสถิติสมมติฐานรายได้สมบูรณ์ สมมติฐานผู้พึ่งพิง และสมมติฐานของ Klein-Morgan ใช้ข้อมูลภาคตัดขวางจากโครงการสำรวจเงินออมของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ปี 2523 โดยแบ่งครัวเรือนออกเป็น 2 กลุ่มคือในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล และแบ่งกลุ่มครัวเรือนออกเป็นกลุ่มย่อยตามชั้นอายุของหัวหน้าครัวเรือน ชั้นอาชีพ ระดับการศึกษา การถือกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดิน และการออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน

ผลการศึกษา พบว่า รายได้มีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทางบวกสำหรับทุกกลุ่มครัวเรือน สัมประสิทธิ์ของรายได้และความยืดหยุ่นของเงินออมต่อรายได้มีค่าค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงในเงินออมจะมากกว่าการเปลี่ยนแปลงในรายได้ โดยทั่วไปแล้วจำนวนผู้พึ่งพิงมีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทางลบ จะมีเฉพาะบางกลุ่มย่อยเท่านั้นที่ผลยังไม่ชัดเจนและผลการศึกษามีได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทรัพย์สินสุทธิมีผลต่อการออมอย่างไร

ในส่วนของนโยบายพบว่าหากทางการต้องการส่งเสริมการออมควรดำเนินนโยบายต่างๆ ประกอบด้วย นโยบายรักษาเสถียรภาพของรายได้ นโยบายประชากรและการจ้างงาน นโยบายพัฒนาชนบทและการกระจายรายได้ นโยบายยกระดับการศึกษา และนโยบายกระจายสถาบันการเงินออกสู่ชนบท

อัญชลี จันทรี (2529) ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประเทศไทย โดยอาศัยสมมติฐานรายได้เปรียบเทียบของคิวเซนเบอร์รี่ สมมติฐานรายได้ถาวรของฟริคแมน และสมมติฐานวัฏจักรชีวิตของแอนโดและโมคิเกลียนิ และหาแบบจำลองที่มีความเหมาะสมมากที่สุดในการอธิบายพฤติกรรมการออมที่เกิดขึ้นประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลาที่เกี่ยวข้องกับการออมในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2513 – 2527 โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานของคิวเซนเบอร์รี่ พบว่าอัตราส่วนของรายได้ต่อรายได้ในปีที่ผ่านมา และแนวโน้มของเวลา สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของการออมต่อรายได้ได้ร้อยละ 49.28 และเมื่อนำปัจจัยสำคัญต่างๆ ได้แก่ ภาษี และอัตราดอกเบี้ย เข้ามาในแบบจำลองพบว่า ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของการออม

ต่อรายได้ได้ร้อยละ 82.23 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราส่วนของการออมต่อรายได้มากที่สุด ได้แก่ อัตราส่วนของรายได้ต่อรายได้ในปีที่ผ่านมา ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลรองลงมา ได้แก่ แนวโน้มของเวลา ภาษี และอัตราดอกเบี้ย ตามลำดับ

การวิเคราะห์ตามสมมติฐานของฟรีดแมนพบว่าอัตราส่วนของการบริโภคในปีที่ผ่านมาต่อรายได้และแนวโน้มของเวลา สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของการออมต่อรายได้ได้ร้อยละ 38.27 และเมื่อนำจำนวนประชากรที่อยู่ในวัยไม่มีรายได้เข้ามาในแบบจำลองพบว่า ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของการออมต่อรายได้ได้ร้อยละ 57.50 อัตราส่วนของการบริโภคในปีที่ผ่านมาต่อรายได้ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราส่วนของการออมต่อรายได้มากที่สุด ปัจจัยที่มีอิทธิพลรองลงมา ได้แก่ จำนวนประชากรที่อยู่ในวัยไม่มีรายได้และแนวโน้มของเวลา ตามลำดับ

การวิเคราะห์ตามสมมติฐานของแอนโดและโมคเกสลิชิ พบว่า อัตราส่วนของรายได้จากแรงงานต่อรายได้ อัตราส่วนของสินทรัพย์สุทธิต่อรายได้ และแนวโน้มของเวลา สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของการออมต่อรายได้ได้ร้อยละ 86.26 และเมื่อนำอัตราดอกเบี้ย เข้ามาในแบบจำลอง พบว่า ปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนของการออมต่อรายได้ได้ร้อยละ 86.91 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราส่วนของการออมต่อรายได้มากที่สุด ได้แก่ อัตราส่วนของสินทรัพย์สุทธิต่อรายได้ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลรองลงมา ได้แก่ อัตราส่วนของรายได้จากแรงงานต่อรายได้ แนวโน้มของเวลาและอัตราดอกเบี้ย ตามลำดับ

ค่าความโน้มเอียงของการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) ซึ่งหาได้จากฟังก์ชันการออมตามสมมติฐานของฟรีดแมนมีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ค่าความโน้มเอียงของการออมหน่วยสุดท้ายที่หาได้จากฟังก์ชันการออมตามสมมติฐานของควิเซนเบอร์รี และแอนโดและ โมคเกสลิชิ ตามลำดับ จากการพยากรณ์ค่าความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ย (APS) ในระหว่างปี 2528 – 2532 ปรากฏว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคตจะทำให้การออมโดยเฉลี่ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ฟังก์ชันการออมตามสมมติฐานต่างๆ ปรากฏว่าฟังก์ชันการออมตามสมมติฐานของแอนโดและ โมคเกสลิชิ จะสามารถนำมาใช้ได้ดีที่สุด

ศุภชัย ชำรงค์สกุลศิริ (2536) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ศึกษากรณีของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2513 – 2532 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการออม อัตราดอกเบี้ย ความจำเป็นเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ และปัจจัยทางการเงินอื่นๆ ที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนนโยบายทางการเงินของประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยศึกษาถึงแนวโน้มของการออมและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ

ความสัมพันธ์ระหว่างการออม อัตราดอกเบี้ย และความจำเป็นเชิงเศรษฐกิจของประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับปัจจัยทางการเงินอื่นๆ ที่สำคัญ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิประเภทอนุกรมเวลาดังแต่ปี พ.ศ. 2513 – 2532 จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานประมาณ ธนาคารแห่งประเทศไทย และเอกสารอื่นๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์คือสมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression)

ผลการศึกษา พบว่า อัตราการออมภายในประเทศมีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายได้ประชาชาติ และอัตราดอกเบี้ย แบบจำลองที่ใช้มีความสอดคล้องกับวิธีการของแม็คคินนอนและชอว์ (McKinnon and Shaw) กล่าวคือค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรรายได้ประชาชาติ และอัตราดอกเบี้ยเป็นบวก ซึ่งแสดงว่าความโน้มเอียงในการออมโดยเฉลี่ยสูงขึ้นเมื่อรายได้และอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่เด่นชัดนัก

นอกจากนี้ ศุภชัย ชำรงค์สกุลศิริ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรจะสนับสนุนเงินออมให้ขยายตัวมากขึ้น โดยการพัฒนากลไกการเงินต่างๆ ให้มีส่วนในการชักจูงให้เกิดการออมเพิ่มขึ้น เพื่อที่ว่าผู้มีเงินออมและผู้ที่ต้องการลงทุนจะได้มีโอกาสลงทุนในกิจการที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ และในขณะเดียวกันรัฐบาลควรจะสนับสนุนให้ประชาชนออมทรัพย์มากขึ้น โดยการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก

ศรีสุข โรจน์อุ่นวงศ์ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องการออมต่อระดับรายได้ของครัวเรือนไทยระหว่างชนบทและเมือง ปี พ.ศ.2535/2536 โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ระดับการออมต่อระดับรายได้ของครัวเรือนที่จำแนกตามชั้นอายุ อาชีพ และรายได้ ในเขตเมืองและเขตชนบทของภาคต่างๆ ในประเทศ โดยใช้ตารางสถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา และใช้สมการเส้นตรงถดถอยเชิงเดี่ยววิเคราะห์เชิงปริมาณ ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้อมูลภาคตัดขวางจากการสำรวจการออมภาคครัวเรือนไทยปี 2536 ของธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า รายได้มีผลต่อการออมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับทุกกลุ่มครัวเรือน เมื่อพิจารณาค่าความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ยและค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของครัวเรือน ครัวเรือนที่มีการออมสอดคล้องกับสมมติฐานวัฏจักรชีวิตคือ ครัวเรือนในเขตเมืองของกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ส่วนกรณีจำแนกครัวเรือนตามชั้นอาชีพพบว่า ผู้มีบทบาทสำคัญต่อการออมในเขตเมือง ได้แก่ ผู้มีอาชีพลูกจ้างภาคเอกชน และรับจ้างทั่วไป ในเขตชนบทได้แก่ ผู้มีอาชีพค้าขายหรือ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ สำหรับกรณีจำแนกครัวเรือนตามชั้นรายได้พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่มีการออมที่สอดคล้องกับสมมติฐานรายได้สมบูรณ์ นั่นคือ ครัวเรือนที่อยู่ในชั้นรายได้ที่สูงกว่าจะมีการออมที่สูงกว่าด้วย

นอกจากนี้ แบบแผนการใช้จ่ายระหว่างภาค และเมืองกับชนบทแตกต่างกัน ปรากฏว่า ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนค่าอาหารต่อรายจ่ายทั้งหมดของ ชนบทสูงกว่าในเมืองและครัวเรือนในชนบทต้องชำระค่าน้ำในสัดส่วนที่สูงกว่าครัวเรือนในเมือง แสดงให้เห็นว่าครัวเรือนในชนบทส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินมาก โดยเฉพาะกู้ยืมจากนอกสถาบัน การเงิน การกระจายบริการทางการเงินของสถาบันการเงินออกสู่ภูมิภาคมากขึ้นก็จะช่วยให้เงินออม สูงขึ้นด้วย

ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย (2542) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมออมของ ครัวเรือน ในบทความเรื่อง พฤติกรรมการออมของครัวเรือนใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ไว้ว่า เมื่อ พิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรมออมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย ข้อมูลจากระบบการเงิน และผลการศึกษานุกรมเวลาในอดีต ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมของครัวเรือนและอัตราดอกเบี้ยที่มีนัยสำคัญทาง สถิติ การที่เศรษฐกิจเริ่มชะลอตัวตั้งแต่ปี 2540 และหดตัวมากขึ้นในปี 2541 จากวิกฤตทางการเงิน ส่วนหนึ่งสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในการพยายามรักษาระดับมาตรฐานการ ครองชีพทำให้สัดส่วนการออมลดลง สำหรับเงินออมนั้นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการฝากเงินกับ ธนาคาร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมจากผลการสำรวจครัวเรือน ได้แก่ ออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในยาม เจ็บป่วยหรือยามชรา เพื่อการศึกษา และเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ จากการวิเคราะห์ข้อมูล นุกรมเวลาด้วยวิธีทางเศรษฐมิติของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่าการเปลี่ยนแปลงอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝาก มีผลกระทบน้อยมากต่อการออมโดยรวมของภาคครัวเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากไม่ได้ทำให้การออมของภาคครัวเรือนลดลง

สิทธิพงษ์ พรหมทอง (2544) ศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทย ปี 2541 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและความสำคัญของการออม ที่มีต่อเศรษฐกิจประเทศไทยศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจเกี่ยวกับการออมของภาคครัวเรือนใน ประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า เกือบทุก ๆ กลุ่มตัวอย่างครัวเรือน มีพฤติกรรมการออมที่สอดคล้อง กับแนวคิดรายได้สัมบูรณ์ของเคนส์ คือมีค่า MPS มากกว่าค่า APS หรือ $APS > MPC$ และยังพบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยสูงกว่ารายได้เฉลี่ยรวมมีการออมต่อรายได้ (S/Y) ที่สูงกว่าครัวเรือนที่มี รายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาในส่วน of แนวคิด

สมมติฐานวัฏจักรชีวิตของ Albert Ando–Franco Modigliani พบว่า ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนทั้งประเทศหรือกลุ่มตัวอย่าง ครัวเรือนที่จำแนกตามที่ตั้งของครัวเรือน เนื่องจากกลุ่มครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนมีอายุอยู่ในวัย กลางคนไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่มีการออมต่อรายได้ (S/Y) ที่สูงที่สุดเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับครัวเรือน ที่มีหัวหน้าครัวเรือนมีอายุอยู่ในวัยอื่น ๆ

ในส่วนของปัจจัยหรือตัวแปรที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนที่สำคัญ พบว่า รายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการกำหนดการออม รองลงมาเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน การศึกษา ของหัวหน้าครัวเรือน กลุ่มพึ่งพิง อายุของหัวหน้าครัวเรือน หนี้สิน การครอบครองที่อยู่อาศัย และ ขนาดของครัวเรือน ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ครัวเรือนซึ่งอยู่อาศัยในเขตที่มีความเจริญ คือ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีค่า APS และ MPS รวมทั้งค่าความยืดหยุ่นในการออมที่ สูงกว่าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นกลุ่มครัวเรือนที่มีการออมที่สูงกว่าครัวเรือนที่ อาศัยอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งอาจเป็นเพราะมีรายได้ที่สูงกว่า

กฤติกา จตุรัสวัฒนากุล (2545) ศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการออม ของภาคเอกชนในประเทศไทย ซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น การออมของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ โดยใช้ข้อมูลทศนิยมรายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2520–2543 ทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ในรูปแบบสมการถดถอยพหุคูณ และประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการศึกษา พบว่า สัดส่วนการออมสุทธิในภาคครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศเบื้องต้นมีแนวโน้มลดลงหลังการเปิดเสรีทางการเงินในปี พ.ศ. 2533 ขณะที่สัดส่วนดังกล่าว ของการออมในภาคธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เพิ่มขึ้นไม่ทันกับสัดส่วนดังกล่าวของการออมใน ภาคครัวเรือนที่ลดลงทำให้สัดส่วนดังกล่าวของการออมในภาคเอกชนมีแนวโน้มลดลง สำหรับ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบในทางบวกต่อการออมสุทธิของภาคครัวเรือน ได้แก่ รายได้พึ่ง จัรบจ่ายใช้สอยของภาคครัวเรือนและรายได้จากทรัพย์สินของภาคครัวเรือน ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบ ในทางลบ ได้แก่ การเปิดเสรีทางการเงิน ในขณะที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบในทางบวก ต่อการออมสุทธิของภาคธุรกิจ ได้แก่ การลงทุนของภาคเอกชน อัตราเงินเฟ้อ และการเปิดเสรี ทางการเงิน ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบในทางลบ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการออมมีความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือน ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมโดยตรงก็คือรายได้โดยการวิเคราะห์ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทัศนคติแบบอนุกรมเวลา การศึกษาโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิยังมีน้อย โดยเฉพาะการศึกษาภายใต้สภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ, การลงทุนกับการออมในประเทศไทย สภาพทางเศรษฐกิจในประเทศไทย จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย และจากเอกสารทางวิชาการ จากหนังสือ วิทยานิพนธ์ ห้องสมุด และเว็บไซต์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทยในปี 2537 และปี 2547 ซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

(1) การเก็บรวบรวมข้อมูลในปี 2537 ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-Stage Sampling โดยมีจังหวัดเป็นสตราตัม และเขตการปกครอง (ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล) เป็นสตราตัมย่อย ชุมรมอาคาร (ในเขตเทศบาล)/หมู่บ้าน (ในเขตสุขาภิบาลหรือนอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล) เป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง และครัวเรือนส่วนบุคคลเป็นหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง

สตราตัมระดับจังหวัดมีทั้งสิ้น 76 สตราตัม และในแต่ละสตราตัมได้ทำการแบ่งออกเป็น 3 สตราตัมย่อย ตามลักษณะการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล ในเขตสุขาภิบาล และนอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล

การเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่งจากแต่ละเขตการปกครองได้ทำการเลือกชุมชนอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอิสระต่อกัน โดยให้ความน่าจะเป็นในการเลือกเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนของชุมชนอาคาร/หมู่บ้านนั้นๆ ซึ่งได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 3,359 ชุมรมอาคาร/หมู่บ้าน จากทั้งสิ้น 79,835 ชุมรมอาคาร/หมู่บ้าน ซึ่งกระจายไปตามภาคและเขตการปกครอง ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนชมรมอาคาร/หมู่บ้าน จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2537

ภาค	รวม	ในเขตเทศบาล	ในเขตสุขาภิบาล	นอกเขตเทศบาล - สุขาภิบาล
กทม. และปริมณฑล	357	220	36	101
กลาง	784	124	204	456
เหนือ	742	143	174	425
ตะวันออกเฉียงเหนือ	922	159	245	518
ใต้	554	109	136	309
รวม	3,359	755	795	1,809

การเลือกตัวอย่างขั้นที่สองเป็นการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างจากบัญชีรายชื่อครัวเรือน ซึ่งได้จากการนับจุดในชมรมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ โดยกำหนดขนาดตัวอย่างเป็นดังนี้

ในเขตเทศบาล กำหนด 15 ครัวเรือนตัวอย่างต่อชมรมอาคาร

ในเขตสุขาภิบาล กำหนด 9 ครัวเรือนตัวอย่างต่อหมู่บ้าน

นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล กำหนด 7 ครัวเรือนตัวอย่างต่อหมู่บ้าน

ก่อนที่จะทำการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง ได้มีการจัดเรียงรายชื่อครัวเรือนใหม่ตามขนาดของครัวเรือน ซึ่งวัดด้วยจำนวนสมาชิกในครัวเรือนและประเภทครัวเรือนเชิงเศรษฐกิจ จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่ต้องทำการเจนนับ จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ทำการเจนนับ จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2537

ภาค	รวม	ในเขตเทศบาล	ในเขตสุขาภิบาล	นอกเขตเทศบาล - สุขาภิบาล
กทม. และปริมณฑล	4,331	3,300	324	707
กลาง	6,888	1,860	1,836	3,192
เหนือ	6,686	2,145	1,566	2,975
ตะวันออกเฉียงเหนือ	8,216	2,385	2,205	3,626
ใต้	5,022	1,635	1,224	2,163
รวม	31,143	11,325	7,155	12,663

(2) การเก็บรวบรวมข้อมูลในปี 2547 ใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-Stage Sampling ด้วยวิธีการจัดกลุ่มตามพื้นที่แต่ละจังหวัดแล้วทำการเลือกตัวอย่าง 2 ขั้นตอน

จังหวัดเป็นสตราตัม ซึ่งมีทั้งสิ้น 76 สตราตัม และในแต่ละสตราตัม (จังหวัด) ได้ทำการแบ่งออกเป็น 2 สตราตัมย่อย ตามลักษณะการปกครอง คือ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล

การเลือกตัวอย่างขั้นที่หนึ่งจากแต่ละเขตการปกครองได้ทำการเลือกชุมชนรวมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่างอิสระต่อกัน โดยให้ความน่าจะเป็นในการเลือกเป็นปฏิภาคกับจำนวนครัวเรือนของชุมชนรวมอาคาร/หมู่บ้านนั้นๆ ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 3,640 ชุมชนรวมอาคาร/หมู่บ้าน จากทั้งสิ้น 42,593 ชุมชนรวมอาคาร และ 67,373 หมู่บ้าน ซึ่งกระจายไปตามภาคและเขตการปกครอง ดังแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนชุมชนรวมอาคาร/หมู่บ้าน จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2547

ภาค	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
กทม. และปริมณฑล	348	276	72
กลาง	1,000	520	480
เหนือ	804	416	388
ตะวันออกเฉียงเหนือ	900	536	364
ใต้	588	296	292
รวม	3,640	2,044	1,596

การเลือกตัวอย่างขั้นที่สองเป็นการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างจากบัญชีรายชื่อครัวเรือนทั้งหมดซึ่งได้จากการนับจุดในชุมชนรวมอาคาร/หมู่บ้านตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ โดยกำหนดขนาดตัวอย่างเป็นดังนี้

ในเขตเทศบาล	เลือก 15 ครัวเรือนตัวอย่างต่อชุมชนรวมอาคาร
ในเขตสุขาภิบาล	เลือก 10 ครัวเรือนตัวอย่างต่อหมู่บ้าน

ก่อนที่จะทำการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง ได้มีการจัดเรียงลำดับครัวเรือนใหม่ ตามขนาดของครัวเรือน (จำนวนสมาชิก) และประเภทครัวเรือนเชิงเศรษฐกิจ (กำหนดตามอาชีพและสถานภาพการทำงานของผู้มีรายได้สูงสุดในครัวเรือน) จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่กำหนดให้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ดังแสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ทำการเจนนับ จำแนกตามภาคและเขตการปกครอง ปี 2547

ภาค	รวม	ในเขตเทศบาล	นอกเขตเทศบาล
กทม. และปริมณฑล	4,860	4,140	720
กลาง	12,600	7,800	4,800
เหนือ	10,120	6,240	3,880
ตะวันออกเฉียงเหนือ	11,680	8,040	3,640
ใต้	7,360	4,440	2,920
รวม	46,620	30,660	15,960

ในการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 จำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

ภูมิภาค	จำนวนครัวเรือน	
	ปี 2537	ปี 2547
ทั่วราชอาณาจักร	25,226	34,843
- ในเขตเทศบาล	14,067	21,928
- นอกเขตเทศบาล	11,159	12,915
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล¹	2,782	3,220
- ในเขตเทศบาล	2,305	2,786
- นอกเขตเทศบาล	477	434
ภาคกลาง	5,698	9,215
- ในเขตเทศบาล	2,866	5,419
- นอกเขตเทศบาล	2,832	3,796
ภาคเหนือ	5,608	8,136
- ในเขตเทศบาล	2,984	4,832
- นอกเขตเทศบาล	2,624	3,304
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7,028	9,028
- ในเขตเทศบาล	3,703	5,947
- นอกเขตเทศบาล	3,325	3,081
ภาคใต้	4,110	5,244
- ในเขตเทศบาล	2,209	2,944
- นอกเขตเทศบาล	1,901	2,300

หมายเหตุ ¹ รวมจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เป็นการอธิบายถึงสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติของสมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทย โดยวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) และประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ โดยวิธี OLS (Ordinary Least Squares)

3.3 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษากการวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ จะแบ่งการศึกษาออกเป็นกรออมของครัวเรือนตามเขตการปกครองในภูมิภาคต่างๆ ประกอบด้วย การออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครัวเรือนในภาคกลาง ครัวเรือนในภาคเหนือ ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และครัวเรือนในภาคใต้ สามารถนำมาสร้างแบบจำลองแสดงการออมของครัวเรือน ดังนี้

$$S_1 = \alpha_0 + \alpha_1 Y + \alpha_2 SIZE + \alpha_3 AGE + \alpha_4 INRC + e \quad \dots\dots \text{ก่อนวิกฤต}$$

$$S_2 = \beta_0 + \beta_1 Y + \beta_2 SIZE + \beta_3 AGE + \beta_4 INRC + e \quad \dots\dots \text{หลังวิกฤต}$$

และจะประมาณค่า α และ β ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ a และ b ตามลำดับ ดังนี้

$$S_1 = a_0 + a_1 Y + a_2 SIZE + a_3 AGE + a_4 INRC \quad \dots\dots \text{ก่อนวิกฤต}$$

$$S_2 = b_0 + b_1 Y + b_2 SIZE + b_3 AGE + b_4 INRC \quad \dots\dots \text{หลังวิกฤต}$$

โดยกำหนดให้

$$S = \text{จำนวนเงินออมของครัวเรือน (บาทต่อเดือน)}$$

$$a_0 \text{ และ } b_0 = \text{ค่าคงที่ของสมการการออม}$$

$$a_1 - a_4 = \text{ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่กำหนดการออมก่อนวิกฤต}$$

$$b_1 - b_4 = \text{ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่กำหนดการออมหลังวิกฤต}$$

$$Y = \text{รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (บาทต่อเดือน)}$$

$$SIZE = \text{ขนาดของครัวเรือน (คน)}$$

$$AGE = \text{อายุของหัวหน้าครัวเรือน (ปี)}$$

$$INRC = \text{จำนวนผู้รับเงินรายได้ (คน)}$$

ในการศึกษาคั้งนี้ได้กำหนดให้การออมของครัวเรือนขึ้นอยู่กับ 4 ปัจจัย ได้แก่ รายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยพื้นฐานของครัวเรือนที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการออมของครัวเรือน รวมทั้งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการออมในด้านต่างๆ เช่น นโยบายการสร้างรายได้และโอกาสในการมีงานทำให้แก่สมาชิกในครัวเรือน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึงสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวมในช่วงก่อนและหลังวิกฤตซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในช่วงปี 2547 มีอัตราการเติบโตลดลงจากปี 2537 แล้ว ค่า a_1 และ b_1 ที่คำนวณได้จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงแนวโน้มความโน้มเอียงในการออมของครัวเรือน ขณะเดียวกันค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวก็คาดว่าจะแตกต่างกันไปตามภูมิภาคที่สภาวะเศรษฐกิจและรายได้ของครัวเรือนอยู่ในระดับที่แตกต่างกันทั้งในสภาวะก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ กล่าวคือ จากค่าสัมประสิทธิ์ความโน้มเอียงในการออมทั้งก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจในแต่ละภูมิภาคจะนำมาเปรียบเทียบ โดยมีสมมติฐานว่าค่าความโน้มเอียงในการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งเป็นช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจดีจะมีค่าสูงกว่าช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ เนื่องจากข้อจำกัดด้านรายได้

ขนาดของครัวเรือนคาดว่าจะจะเป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนและมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการออม เนื่องจากครัวเรือนที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าครัวเรือนขนาดเล็ก ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ จึงน่าจะมีค่าเป็นลบ ซึ่งหมายความว่า เมื่อครัวเรือนมีขนาดใหญ่ขึ้น จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมลดลง

อายุของหัวหน้าครัวเรือน คาดว่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้การออมของครัวเรือนแตกต่างกัน เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี ครัวเรือนจะมีเงินออมเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่ากับเท่าใด ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้คาดว่าจะมีค่าเป็นบวก ในกรณีที่ส่วนใหญ่แล้วหัวหน้าครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วงวัยกลางคน ซึ่งหมายความว่า เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มขึ้น ครัวเรือนจะมีเงินออมเพิ่มขึ้น และคาดว่าค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้จะมีค่าเป็นลบ ในกรณีที่ส่วนใหญ่แล้วหัวหน้าครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วงสูงอายุ ซึ่งหมายความว่า เมื่อหัวหน้าครัวเรือนมีอายุเพิ่มขึ้น จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมลดลง

จำนวนผู้รับเงินรายได้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้การออมของครัวเรือนแตกต่างกัน เนื่องจากครัวเรือนที่มีจำนวนผู้รับเงินรายได้ที่มากกว่าย่อมจะมีรายได้รวมมากกว่าครัวเรือนที่มีจำนวนผู้รับเงินรายได้น้อยกว่า ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ จึงน่าจะมีค่าเป็นบวก ซึ่งหมายถึงเงินออมของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนผู้รับเงินรายได้

ครัวเรือนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คาดว่าจะมีความแตกต่างในเรื่องของการออม กล่าวคือ ครัวเรือนในเขตเทศบาลอยู่ในเขตที่มีความเจริญมากกว่าและสถานะเศรษฐกิจที่ดีกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาลก็จะทำให้มีรายได้และการออมสูงกว่า

3.4 การทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test⁶

การทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test จะใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระของ 2 สมการ คือ สมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจและสมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ดังนี้

สมมติให้สมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจเป็นสมการที่ (1) และสมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจเป็นสมการที่ (2)

จากสมการการออมของครัวเรือนสามารถนำมาทดสอบตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

$$S_1 = a_0 + a_1 Y + a_2 \text{SIZE} + a_3 \text{AGE} + a_4 \text{INRC} \quad (1)$$

2. สมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

$$S_2 = b_0 + b_1 Y + b_2 \text{SIZE} + b_3 \text{AGE} + b_4 \text{INRC} \quad (2)$$

จาก (1) คำนวณ SSE₁ (Sum Squares Error) ได้ดังนี้

$$SSE_1 = \sum_{i=1}^n (S_1 - \hat{a}_0 - \hat{a}_1 Y_1 - \hat{a}_2 \text{SIZE}_1 - \hat{a}_3 \text{AGE}_1 - \hat{a}_4 \text{INRC}_1)^2$$

(i = 1, 2, ..., n)

จาก (2) คำนวณ SSE₂ (Sum Squares Error) ได้ดังนี้

$$SSE_2 = \sum_{i=n+1}^{n+m} (S_2 - \hat{b}_0 - \hat{b}_1 Y_2 - \hat{b}_2 \text{SIZE}_2 - \hat{b}_3 \text{AGE}_2 - \hat{b}_4 \text{INRC}_2)^2$$

(i = n+1, n+2, ..., n+m)

⁶ Jan Kmenta. (1971). *Elements of Econometrics*. p. 373.

Damodar N Gujarati. *Basic Econometrics*. pp. 273-279.

3. สมการรวมก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

จาก (1) และ (2) คำนวณ SSE รวมของสมการ (1) และ (2) ได้ดังนี้

$$SSE = \sum_{i=1}^{n+m} (S - \hat{\delta}_0 - \hat{\delta}_1 Y - \hat{\delta}_2 \text{SIZE} - \hat{\delta}_3 \text{AGE} - \hat{\delta}_4 \text{INRC})^2$$

4. สูตรที่ใช้คำนวณ

ข้อสมมติฐานในการทดสอบ คือ

$$H_0 : a_0 = b_0, a_1 = b_1, a_2 = b_2, \dots, a_k = b_k$$

$$H_1 : a_0 \neq b_0, a_1 \neq b_1, a_2 \neq b_2, \dots, a_k \neq b_k$$

ซึ่งหมายถึงว่า

H_0 : ค่าสัมประสิทธิ์ในสมการที่ (1) และ (2) ทุกค่าไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าสัมประสิทธิ์ในสมการที่ (1) และ (2) ทุกค่าแตกต่างกัน

และสูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$\frac{(SSE - SSE_1 - SSE_2) / K}{(SSE_1 + SSE_2) / (n + m - 2K)} \sim F_{k, n+m-2k}$$

โดยกำหนดให้

SSE_1	คือ Sum Squares Error ของสมการที่ (1)
SSE_2	คือ Sum Squares Error ของสมการที่ (2)
SSE	คือ Sum Squares Error ของสมการที่รวมตัวอย่างของสมการที่ (1) และ (2)
n	คือ จำนวนตัวอย่างของสมการที่ (1)
m	คือ จำนวนตัวอย่างของสมการที่ (2)
k	คือ จำนวนตัวแปรอิสระในสมการ+1

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่า F ในตาราง Degrees of freedom ที่ k และ $n+m-2k$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับใดระดับหนึ่ง ก็แสดงว่าสมการที่ (1) และสมการที่ (2) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 4

การออมของครัวเรือนในประเทศไทย

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ได้ทำการศึกษาถึงรายได้ รายจ่าย และการออมของครัวเรือน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็นภูมิภาคต่างๆ เปรียบเทียบระหว่างปี 2537 และปี 2547 ดังนี้

4.1 รายได้ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน

ในปี 2537 ครัวเรือนในประเทศไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 9,324 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 7,359 บาท คิดเป็นร้อยละ 78.92 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคแล้ว ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดคือครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 16,865 บาท รองลงมาคือภาคกลาง 9,692 บาท ภาคใต้ 9,206 บาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7,538 บาท และภาคเหนือ 7,536 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พบว่า ภูมิภาคที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงสุดคือกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 12,426 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.68 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนภูมิภาคที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดคือภาคเหนือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 6,063 บาท คิดเป็นร้อยละ 80.46 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวมแล้วค่าใช้จ่ายของครัวเรือนมีสัดส่วนน้อยกว่ารายได้ของครัวเรือน เมื่อพิจารณาตามเขตการปกครองแล้ว พบว่า ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 11,690 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยครัวเรือนละ 8,714 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 74.55 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 6,343 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยครัวเรือนละ 5,651 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 89.09 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ในปี 2547 ครัวเรือนในประเทศไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16,038 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 11,618 บาท คิดเป็นร้อยละ 72.44 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคแล้ว พบว่า ภูมิภาคที่มีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดคือกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งคำนวณได้เท่ากับ 29,022 บาท รองลงมาคือภาคกลางมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 16,330 บาท ภาคใต้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 16,250 บาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

เท่ากับ 13,690 บาท และภาคเหนือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 13,039 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนนั้น พบว่า กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงสุดเท่ากับ 19,573 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.44 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภาคเหนือมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุดเท่ากับ 9,366 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.83 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวมแล้วครัวเรือนในทุกภูมิภาคมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ และเมื่อพิจารณาตามเขตการปกครองแล้ว พบว่าครัวเรือนในเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 18,610 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยครัวเรือนละ 13,052 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 70.13 ของรายได้เฉลี่ย ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยครัวเรือนละ 11,672 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยครัวเรือนละ 9,183 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 78.68 ของรายได้เฉลี่ย

เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาพรวมแล้ว พบว่า ทุกกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 และเมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนต่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน พบว่า มีเพียงครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลเท่านั้นที่มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 จากร้อยละ 71.06 เป็นร้อยละ 72.44 ส่วนกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยลดลง ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 รายได้เฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง
ปี 2537 และ ปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ภูมิภาค	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ¹ ค่าใช้จ่ายต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละค่าใช้จ่ายต่อรายได้
ทั่วราชอาณาจักร	9,324	7,359	78.92	16,038	11,618	72.44
- ในเขตเทศบาล	11,690	8,714	74.55	18,610	13,052	70.13
- นอกเขตเทศบาล	6,343	5,651	89.09	11,672	9,183	78.68
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	16,865	12,426	73.68	29,022	19,573	67.44
- ในเขตเทศบาล	17,417	12,735	73.12	29,845	19,927	66.77
- นอกเขตเทศบาล	14,194	10,933	77.02	23,742	17,299	72.86
ภาคกลาง	9,692	7,424	76.60	16,330	12,031	73.68
- ในเขตเทศบาล	11,553	8,210	71.06	17,748	12,857	72.44
- นอกเขตเทศบาล	7,809	6,628	84.88	14,306	10,852	75.86
ภาคเหนือ	7,536	6,063	80.46	13,039	9,366	71.83
- ในเขตเทศบาล	9,593	7,247	75.55	15,630	10,764	68.87
- นอกเขตเทศบาล	5,197	4,717	90.76	9,251	7,322	79.15
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	7,538	6,375	84.56	13,690	9,948	72.67
- ในเขตเทศบาล	10,206	8,030	78.68	16,446	11,561	70.30
- นอกเขตเทศบาล	4,568	4,531	99.19	8,370	6,835	81.67
ภาคใต้	9,206	7,292	79.21	16,250	12,376	76.16
- ในเขตเทศบาล	11,212	8,303	74.05	18,830	13,673	72.61
- นอกเขตเทศบาล	6,876	6,118	88.98	12,948	10,715	82.76

หมายเหตุ : ¹ ร้อยละของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน

ในปี 2537 ครั้วเรือนในประเทศไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนเท่ากับ 2,983 บาท ครั้วเรือนในเขตเทศบาลเท่ากับ 3,870 บาท ครั้วเรือนนอกเขตเทศบาลเท่ากับ 1,864 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคแล้ว พบว่า กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนเท่ากับ 5,390 บาท ภาคกลาง 3,068 บาท ภาคเหนือ 2,550 บาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2,337 บาท และภาคใต้ 2,929 บาท และเมื่อพิจารณาตามเขตการปกครองแล้วพบว่าครั้วเรือนในเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยต่อคนสูงกว่าครั้วเรือนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มตัวอย่าง

ในปี 2547 ครั้วเรือนในประเทศไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนเท่ากับ 5,686 บาท ครั้วเรือนในเขตเทศบาลเท่ากับ 6,809 บาท ครั้วเรือนนอกเขตเทศบาลเท่ากับ 3,781 บาท เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคแล้ว พบว่า กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนเท่ากับ 9,595 บาท ภาคกลาง 5,928 บาท ภาคเหนือ 4,939 บาท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4,772 บาท และภาคใต้ 5,595 บาท จะเห็นได้ว่าในปี 2547 ครั้วเรือนในทุกภูมิภาคมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนเพิ่มขึ้นจากปี 2537 และเมื่อพิจารณาตามเขตการปกครองแล้ว พบว่า ครั้วเรือนในเขตเทศบาลมีรายได้เฉลี่ยต่อคนสูงกว่าครั้วเรือนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน จำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2537 และ ปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ภูมิภาค	ปี 2537	ปี 2547
ทั่วราชอาณาจักร	2,983	5,686
- ในเขตเทศบาล	3,870	6,809
- นอกเขตเทศบาล	1,864	3,781
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	5,390	9,595
- ในเขตเทศบาล	5,683	9,949
- นอกเขตเทศบาล	3,977	7,326
ภาคกลาง	3,068	5,928
- ในเขตเทศบาล	3,814	6,819
- นอกเขตเทศบาล	2,313	4,656
ภาคเหนือ	2,550	4,939
- ในเขตเทศบาล	3,275	6,107
- นอกเขตเทศบาล	1,726	3,231
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2,337	4,772
- ในเขตเทศบาล	3,322	5,925
- นอกเขตเทศบาล	1,239	2,547
ภาคใต้	2,929	5,595
- ในเขตเทศบาล	3,772	6,757
- นอกเขตเทศบาล	1,950	4,109

ร้อยละ 31.74 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 5,726 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.28 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 1,149 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.72 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 31.35 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบการเกษตรประมาณร้อยละ 30.05 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในปี 2537 ครัวเรือนในเขตเทศบาลจะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบธุรกิจ ในขณะที่ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลจะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบการเกษตร ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ในปี 2547 ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 25,928 บาท คิดเป็นร้อยละ 86.88 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 3,917 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.12 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 59.05 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจประมาณร้อยละ 18.65 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 20,560 บาท คิดเป็นร้อยละ 86.6 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 3,182 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.40 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 59.35 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจประมาณร้อยละ 16.73 ครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 15,440 บาท คิดเป็นร้อยละ 87.00 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,307 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.00 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 45.72 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจประมาณร้อยละ 26.06 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 12,007 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.93 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,298 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.07 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 42.17 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบการเกษตรประมาณร้อยละ 17.74 ครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 13,457 บาท คิดเป็นร้อยละ 86.10 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,173 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.90 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 42.55 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจประมาณร้อยละ 26.99 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 7,446 บาท คิดเป็นร้อยละ 80.50 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 1,804 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.50 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 35.01 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบการเกษตรประมาณร้อยละ 18.56 ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 14,189 บาท คิดเป็นร้อยละ 86.28 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,257 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.72 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 42.37 รองลงมา

เป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจประมาณร้อยละ 27.41 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 6,278 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.01 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,092 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.99 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 27.58 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบการเกษตรประมาณร้อยละ 19.39 ครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 16,509 บาท คิดเป็นร้อยละ 87.67 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,321 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.33 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 37.54 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบธุรกิจประมาณร้อยละ 30.07 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีรายได้ที่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 10,820 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.56 และรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินประมาณเดือนละ 2,128 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.44 รายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนประมาณร้อยละ 30.59 รองลงมาเป็นรายได้จากการประกอบการเกษตรประมาณร้อยละ 26.74 ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปี 2547 ครัวเรือนในเขตเทศบาลจะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบธุรกิจ ในขณะที่ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลจะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบการเกษตร ดังแสดงในตารางที่ 4.4

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2537 และปี 2547 พบว่าสัดส่วนของรายได้ที่เป็นตัวเงินต่อรายได้ของครัวเรือนทุกกลุ่มตัวอย่างในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ของครัวเรือนมาจากค่าแรงและเงินเดือน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของค่าแรงและเงินเดือนต่อรายได้ของครัวเรือน พบว่า มีเพียงครัวเรือนในภาคใต้เท่านั้นที่มีสัดส่วนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ในขณะที่ครัวเรือนในภูมิภาคอื่นๆ มีสัดส่วนของค่าแรงและเงินเดือนต่อรายได้ของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537

ตารางที่ 4.3 ประเภทของรายได้ของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาค และเขตการปกครองปี 2537

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ ²	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล										
รายได้ที่เป็นตัวเงิน										
ค่าแรงและเงินเดือน	9,466	54.35	4,707	40.74	4,303	44.85	4,308	42.22	4,683	41.77
รายได้จากการประกอบธุรกิจ	4,077	23.41	3,680	31.85	2,575	26.84	3,169	31.05	3,558	31.74
รายได้จากการประกอบการเกษตร	54	0.31	533	4.62	313	3.26	266	2.61	719	6.42
รายรับจากการให้เช่าห้อง	137	0.78	76	0.66	35	0.36	29	0.29	94	0.84
รายรับจากการให้เช่าที่ดินเพื่อการเกษตร	5	0.03	16	0.14	16	0.16	9	0.09	13	0.12
ค่าเช่าที่ดินทรัพย์สินและที่ดินอื่นๆ ที่ไม่ใช้ทำการเกษตร	30	0.17	27	0.23	8	0.08	8	0.08	33	0.29
ดอกเบี้ยและเงินปันผล	219	1.26	177	1.53	106	1.11	71	0.7	68	0.61
เงินได้รับช่วยเหลือ	460	2.64	528	4.57	575	5.99	557	5.46	386	3.44
บำเหน็จ บำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินสงเคราะห์ต่างๆ	228	1.31	121	1.05	229	2.39	215	2.11	86	0.76
เงินชดเชยจากการออกจากราชการ	1	0.003	19	0.16	1	0.02	11	0.11		
รวมรายได้ที่เป็นตัวเงิน	14,676	84.26	9,884	85.56	8,161	85.07	8,645	84.71	9,641	85.98

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมาณขาด		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ ^{2/}	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
รายได้ที่มิเป็นตัวเงิน										
อาหารที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง	131	0.75	54	0.46	28	0.29	38	0.38	70	0.63
อาศัยอยู่โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	158	0.91	129	1.12	129	1.34	129	1.26	175	1.56
สินค้าที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง	159	0.91	65	0.56	70	0.73	66	0.64	135	1.2
อาหารที่ผลิตเองและบริโภคในครัวเรือน	152	0.87	147	1.27	155	1.62	218	2.14	136	1.22
ประมาณค่าเช่าบ้านที่เจ้าของอยู่เอง	1,773	10.18	944	8.17	794	8.28	817	8.01	770	6.87
สินค้าที่ครัวเรือนผลิตขึ้นเอง	26	0.15	48	0.41	37	0.38	48	0.47	63	0.56
พืชผลที่ได้รับเป็นค่าเช่าที่ดินและสัตว์ใช้งาน			2	0.02	8	0.09	8	0.08	1	0.01
อาหารที่ได้รับมาฟรี	80	0.46	100	0.87	62	0.65	86	0.85	80	0.72
อาศัยอยู่โดยไม่เสียค่าเช่า	167	0.96	46	0.4	43	0.45	28	0.27	44	0.39
สินค้าที่ครัวเรือนได้มาโดยไม่ต้องซื้อ	94	0.54	134	1.16	104	1.09	121	1.19	97	0.86
รวมรายได้ที่มิเป็นตัวเงิน	2,741	15.74	1,669	14.44	1,432	14.93	1,560	15.29	1,572	14.02
รวมรายได้ของครัวเรือนในเขตเทศบาล	17,417	100.00	11,553	100.00	9,593	100.00	10,206	100.00	11,212	100.00

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมาณผล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ ^{2/}	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล										
รายได้ที่เป็นตัวเงิน										
ค่าแรงและเงินเดือน	7,797	54.93	2,677	34.28	1,765	33.95	1,203	26.33	2,156	31.35
รายได้จากการประกอบธุรกิจ	1,569	11.05	1,217	15.58	653	12.57	424	9.29	1,211	17.61
รายได้จากการประกอบการเกษตร	1,736	12.23	1,895	24.27	938	18.05	780	17.08	2,066	30.05
รายรับจากการให้เช่าห้อง	46	0.32	13	0.16	1	0.01	1	0.01	3	0.05
รายรับจากการให้เช่าที่ดินเพื่อการเกษตร	3	0.02	15	0.19	16	0.31	4	0.08	20	0.3
ค่าเช่าสินทรัพย์และที่ดินอื่นๆที่ไม่ใช่ทำการเกษตร	8	0.06	9	0.12	2	0.03	1	0.03	2	0.04
ดอกเบี้ยและเงินปันผล	112	0.79	73	0.94	15	0.29	31	0.68	38	0.56
เงินได้รับช่วยเหลือ	390	2.75	424	5.43	415	7.99	654	14.32	176	2.56
บำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินสงเคราะห์ต่างๆ	119	0.84	52	0.67	30	0.57	29	0.64	53	0.77
เงินชดเชยจากการออกจางาน	6	0.04	3	0.04	1	0.01	3	0.07		
รวมรายได้ที่เป็นตัวเงิน	11,786	83.04	6,379	81.68	3,834	73.77	3,130	68.54	5,726	83.28

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมาณขาด		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย ^{1/}	ร้อยละ ^{2/}	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
รายได้ที่ไม่มีตัวตน										
อาหารที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง	60	0.42	20	0.26	15	0.28	13	0.28	42	0.61
อาศัยอยู่โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	61	0.43	31	0.4	18	0.35	11	0.24	45	0.65
สินค้าที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าแรง	122	0.86	46	0.58	26	0.49	14	0.3	35	0.51
อาหารที่ผลิตเองและบริโภคในครัวเรือน	146	1.03	224	2.87	375	7.21	632	13.83	214	3.12
ประมาณค่าเช่าบ้านที่เจ้าของอยู่เอง	1,766	12.44	846	10.84	611	11.75	506	11.09	598	8.7
สินค้าที่ครัวเรือนผลิตขึ้นเอง	24	0.17	66	0.85	69	1.33	96	2.09	62	0.9
พืชผลที่ได้รับเป็นค่าเช่าที่ดินและสัตว์ใช้งาน	1	0.01	4	0.05	19	0.36	10	0.21	3	0.05
อาหารที่ได้รับมาฟรี	52	0.37	82	1.05	67	1.28	76	1.66	57	0.83
อาศัยอยู่โดยไม่เสียค่าเช่า	55	0.39	29	0.38	18	0.35	5	0.1	16	0.23
สินค้าที่ครัวเรือนได้มาโดยไม่ต้องซื้อ	120	0.84	81	1.04	146	2.82	76	1.67	76	1.11
รวมรายได้ที่ไม่เป็นต้นเงิน	2,408	16.96	1,430	18.32	1,363	26.23	1,437	31.46	1,149	16.72
รวมรายได้ของครัวเรือนนอกเขตเทศบาล	14,194	100.00	7,809	100.00	5,197	100.00	4,568	100.00	6,876	100.00

หมายเหตุ : ^{1/} คำนวณจากผลรวมของรายได้แต่ละประเภทหารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาในแต่ละกลุ่ม

^{2/} ร้อยละของรายได้เฉลี่ยแต่ละประเภทต่อรายได้รวมของครัวเรือน

ตารางที่ 4.4 รายได้ของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาค และเขตการปกครองปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย ^{1/}	ร้อยละ ^{2/}	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล										
รายได้ที่เป็นตัวเงิน										
ค่าจ้างและเงินเดือน	17,622	59.05	8,114	45.72	6,650	42.55	6,968	42.37	7,068	37.54
รายได้จากการประกอบธุรกิจ	5,565	18.65	4,626	26.06	4,219	26.99	4,507	27.41	5,662	30.07
รายได้จากการประกอบการเกษตร	50	0.17	805	4.54	643	4.11	531	3.23	1,666	8.85
บำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินสงเคราะห์ต่างๆ	970	3.25	615	3.47	552	3.53	632	3.84	741	3.94
เงินชดเชยจากการออกจากงาน	75	0.25	80	0.45	42	0.27	46	0.28	42	0.23
เงินสงเคราะห์ผู้ชราภาพและเงินที่ได้รับช่วยเหลือ	1,132	3.79	934	5.26	1,064	6.81	1,189	7.23	977	5.19
รายรับจากการให้เช่าที่ดินเพื่อการเกษตร	1	0.003	31	0.17	31	0.20	9	0.05	27	0.14
รายรับจากการให้เช่าห้องและสินทรัพย์อื่น ๆ และที่ดินที่ไม่ใช่ทำการเกษตร	245	0.82	102	0.57	66	0.42	86	0.52	149	0.79
ค่าลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร	-	-	-	-	0.01	0.00003	-	-	-	-
ดอกเบี้ยและเงินปันผล	269	0.90	134	0.76	189	1.21	221	1.35	176	0.93
รวมรายได้ที่เป็นตัวเงิน	25,928	86.88	15,440	87.00	13,457	86.10	14,189	86.28	16,509	87.67

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมาณขาด		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ ²	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
รายได้ที่ไม่เป็นเงินสด										
อาหารที่ผลิตเองและบริโภคในครัวเรือน	175	0.59	185	1.04	250	1.60	345	2.10	247	1.31
อาหารที่ได้รับฟรี	123	0.41	187	1.06	151	0.96	204	1.24	222	1.18
อาหารที่เป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	121	0.41	93	0.52	48	0.31	40	0.24	115	0.61
พืชผลที่ได้รับเป็นค่าเช่าที่ดินและสัตว์ใช้งาน	0.41	0.001	2	0.01	19	0.12	35	0.22	1	0.003
ประมาณค่าเช่าบ้านที่เจ้าของอยู่เอง	2,583	8.65	1,231	6.94	1,203	7.69	1,200	7.30	1,173	6.23
อาศัยอยู่โดยไม่เสียค่าเช่า	259	0.87	77	0.43	68	0.44	47	0.29	81	0.43
อาศัยอยู่โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	129	0.43	162	0.91	131	0.84	146	0.89	135	0.72
สินค้าที่ครัวเรือนผลิตขึ้นเอง	34	0.11	56	0.32	62	0.40	61	0.37	65	0.35
สินค้าที่ครัวเรือนได้มาโดยไม่ต้องซื้อ	161	0.54	163	0.92	147	0.94	107	0.65	172	0.91
สินค้าที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	330	1.10	150	0.85	94	0.60	70	0.43	111	0.59
รวมรายได้ที่ไม่เป็นเงินสด	3,917	13.12	2,307	13.00	2,173	13.90	2,257	13.72	2,321	12.33
รวมรายได้ของครัวเรือนในเขตเทศบาล	29,845	100.00	17,748	100.00	15,630	100.00	16,446	100.00	18,830	100.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมาณขาด		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ ^{2/}	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ย	ร้อยละ
นอกเขตเทศบาล										
รายได้ที่เป็นตัวเงิน										
ค่าจ้างและเงินเดือน	14,090	59.35	6,033	42.17	3,239	35.01	2,308	27.58	3,961	30.59
รายได้จากการประกอบธุรกิจ	3,973	16.73	2,241	15.66	1,226	13.26	895	10.70	2,470	19.08
รายได้จากการประกอบการเกษตร	1,028	4.33	2,537	17.74	1,717	18.56	1,623	19.39	3,462	26.74
บำนาญ บำนาญ เบี้ยหวัดหรือเงินสงเคราะห์ต่างๆ	484	2.04	293	2.05	247	2.67	62	0.74	239	1.84
เงินชดเชยจากการออกจางาน	32	0.13	13	0.09	72	0.77	1	0.01	30	0.23
เงินสงเคราะห์ผู้ชราภาพและเงินที่ได้รับช่วยเหลือ	768	3.24	745	5.21	839	9.07	1,323	15.81	502	3.88
รายรับจากการให้เช่าที่ดินเพื่อการเกษตร	5	0.02	39	0.28	36	0.39	11	0.13	38	0.29
รายรับจากการให้เช่าห้องและสินทรัพย์อื่นๆ และที่ดินที่ไม่ใช่ทำการเกษตร	157	0.66	47	0.33	10	0.11	4	0.04	31	0.24
ค่าลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร	-	-	0.01	0.0001	-	-	-	-	-	-
ดอกเบี้ยและเงินปันผล	23	0.10	58	0.41	61	0.66	51	0.61	87	0.67
รวมรายได้ที่เป็นตัวเงิน	20,560	86.60	12,007	83.93	7,446	80.50	6,278	75.01	10,820	83.56

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทรายได้	กทม. และปริมาณขาด		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	รายได้ ^{1/} เฉลี่ย	ร้อยละ ^{2/}	รายได้ เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้ เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้ เฉลี่ย	ร้อยละ	รายได้ เฉลี่ย	ร้อยละ
รายได้ที่ใหม่เป็นเงินสด										
อาหารที่ผลิตเองและบริโภคในครัวเรือน	171	0.72	240	1.68	386	4.17	647	7.73	277	2.14
อาหารที่ได้รับฟรี	122	0.51	188	1.31	161	1.74	210	2.50	297	2.29
อาหารที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	90	0.38	54	0.38	22	0.24	18	0.21	69	0.54
พืชผลที่ได้รับเป็นค่าเช่าที่ดินและสัตว์ใช้งาน	7	0.03	3	0.02	18	0.20	32	0.38	5	0.04
ประมาณค่าเช่าบ้านที่เจ้าของอยู่เอง	2,065	8.70	1,339	9.36	905	9.78	932	11.14	1,072	8.28
อาศัยอยู่โดยไม่เสียค่าเช่า	73	0.31	54	0.38	22	0.23	18	0.21	33	0.25
อาศัยอยู่โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	60	0.25	38	0.26	26	0.28	10	0.12	42	0.32
สินค้าที่ครัวเรือนผลิตขึ้นเอง	27	0.11	61	0.43	78	0.84	89	1.07	94	0.72
สินค้าที่ครัวเรือนได้มาโดยไม่ต้องซื้อ	137	0.58	196	1.37	142	1.53	114	1.36	205	1.58
สินค้าที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	429	1.81	126	0.88	45	0.49	22	0.26	35	0.27
รวมรายได้ที่ใหม่เป็นเงินสด	3,182	13.40	2,298	16.07	1,804	19.50	2,092	24.99	2,128	16.44
รวมรายได้ของครัวเรือนนอกเขตเทศบาล	23,742	100.00	14,306	100.00	9,251	100.00	8,370	100.00	12,948	100.00

หมายเหตุ : ^{1/} คำนวณจากผลรวมของรายได้แต่ละประเภทหารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาในแต่ละกลุ่ม

^{2/} ร้อยละของรายได้เฉลี่ยแต่ละประเภทต่อรายได้รวมของครัวเรือน

สำหรับประเภทของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้น ค่ายาสูบ ค่าสินค้าและบริการ ซึ่งในปี 2537 ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่มาจากค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการ รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้น และค่ายาสูบ ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครัวเรือนในเขตเทศบาลและครัวเรือนนอกเขตเทศบาล พบว่า ครัวเรือนในเขตเทศบาลจะมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล แต่จะมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้นต่ำกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล ในส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยาสูบพบว่ามีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ในปี 2547 ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่มาจากค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการ รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้น และค่ายาสูบ ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครัวเรือนในเขตเทศบาลและครัวเรือนนอกเขตเทศบาล พบว่า ครัวเรือนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่จะมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล แต่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้นต่ำกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล ในขณะที่สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยาสูบมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ซึ่งมีเพียงครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้นที่ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการต่ำกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล และมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้นสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล ดังแสดงในตารางที่ 4.6

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2537 กับ ปี 2547 จะเห็นได้ว่าในภาพรวมแล้ว ครัวเรือนทุกกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ในขณะที่มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและเครื่องคั้นในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ส่วนสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่ายาสูบ พบว่า ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

ตารางที่ 4.5 ประเภทของค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2537

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทค่าใช้จ่าย	กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	ค่าใช้จ่าย ^{1/} เฉลี่ย	ร้อยละ ^{2/} ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล										
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	4,423	34.73	3,257	39.68	2,708	37.37	2,921	36.37	3,176	38.25
- ค่ายาสูบ	173	1.36	126	1.54	75	1.04	79	0.99	132	1.59
- ค่าสินค้าและบริการ	8,139	63.91	4,826	58.7	4,464	61.59	5,030	62.64	4,995	60.16
รวม	12,735	100.00	8,210	100.00	7,247	100.00	8,030	100.00	8,303	100.00
นอกเขตเทศบาล										
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	4,022	36.79	2,689	40.57	1,944	41.22	1,996	44.06	2,536	41.45
- ค่ายาสูบ	203	1.85	113	1.71	54	1.14	49	1.08	98	1.60
- ค่าสินค้าและบริการ	6,708	61.36	3,826	57.72	2,719	57.64	2,486	54.87	3,484	56.95
รวม	10,933	100.00	6,628	100.00	4,717	100.00	4,531	100.00	6,118	100.00

หมายเหตุ : ^{1/} คำนวณจากผลรวมของค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทหารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาในแต่ละกลุ่ม

^{2/} ร้อยละของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแต่ละประเภทต่อค่าใช้จ่ายรวมของครัวเรือน

ตารางที่ 4.6 ประเภทของค่าใช้จ่ายของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง ปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ประเภทค่าใช้จ่าย	กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	ค่าใช้จ่าย ^{1/} เฉลี่ย	ร้อยละ ^{2/} ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าใช้จ่าย เฉลี่ย	ร้อยละ
ในเขตเทศบาล										
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	6,268	31.46	4,549	35.38	3,653	33.94	4,018	34.76	4,914	35.94
- ค่ายาสูบ	172	0.86	142	1.10	77	0.71	88	0.76	168	1.23
- ค่าสินค้าและบริการ	13,486	67.68	8,167	63.52	7,033	65.34	7,454	64.48	8,591	62.83
รวม	19,927	100.00	12,857	100.00	10,764	100.00	11,561	100.00	13,673	100.00
นอกเขตเทศบาล										
- ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	5,211	30.12	4,039	37.22	2,801	38.25	2,955	43.23	4,230	39.47
- ค่ายาสูบ	175	1.01	122	1.13	59	0.81	59	0.86	152	1.42
- ค่าสินค้าและบริการ	11,913	68.87	6,691	61.65	4,462	60.94	3,822	55.92	6,333	59.11
รวม	17,299	100.00	10,852	100.00	7,322	100.00	6,835	100.00	10,715	100.00

หมายเหตุ : ^{1/} คำนวณจากผลรวมของค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทหารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาในแต่ละกลุ่ม

^{2/} ร้อยละของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแต่ละประเภทต่อค่าใช้จ่ายรวมของครัวเรือน

4.2 เงินออมของครัวเรือน

ในปี 2537 ครัวเรือนในประเทศไทยมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 1,965 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.08 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 2,975 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.45 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 692 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.91 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาค พบว่า กรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 4,439 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.32 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ภาคกลางมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 2,268 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.40 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ภาคเหนือมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 1,473 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.54 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 1,164 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.44 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน และภาคใต้มีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 1,914 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.79 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน เมื่อพิจารณาตามเขตการปกครอง พบว่า ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มตัวอย่าง

ในปี 2547 ครัวเรือนในประเทศไทยมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 4,420 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.56 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 5,558 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.87 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 2,489 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.32 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาค พบว่า กรุงเทพมหานครมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 9,450 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.56 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภาคกลางมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 4,298 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.32 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภาคเหนือมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 3,673 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.17 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 3,742 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.33 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภาคใต้มีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 3,874 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.84 ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีเพียงครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลเท่านั้นที่มีสัดส่วนของเงินออมต่อรายได้ของครัวเรือนลดลงจากร้อยละ 28.94 เป็นร้อยละ 27.56 ส่วนครัวเรือนในทุกภูมิภาคอื่นๆ มีเงินออมเฉลี่ยในปี 2547 เพิ่มขึ้นจากปี 2537 และเมื่อพิจารณาตามเขตการปกครอง พบว่า ครัวเรือนในเขตเทศบาลมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนจำแนกตามภูมิภาคและเขตการปกครอง
ปี 2537 และ ปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ภูมิภาค	ปี 2537		ปี 2547	
	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน	ร้อยละ' ¹ ต่อรายได้เฉลี่ย ของครัวเรือน	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน	ร้อยละ ต่อรายได้เฉลี่ย ของครัวเรือน
ทั่วราชอาณาจักร	1,965	21.08	4,420	27.56
- ในเขตเทศบาล	2,975	25.45	5,558	29.87
- นอกเขตเทศบาล	692	10.91	2,489	21.32
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	4,439	26.32	9,450	32.56
- ในเขตเทศบาล	4,683	26.88	9,918	33.23
- นอกเขตเทศบาล	3,262	22.98	6,443	27.14
ภาคกลาง	2,268	23.40	4,298	26.32
- ในเขตเทศบาล	3,343	28.94	4,890	27.56
- นอกเขตเทศบาล	1,181	15.12	3,453	24.14
ภาคเหนือ	1,473	19.54	3,673	28.17
- ในเขตเทศบาล	2,345	24.45	4,866	31.13
- นอกเขตเทศบาล	480	9.24	1,928	20.85
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,164	15.44	3,742	27.33
- ในเขตเทศบาล	2,175	21.32	4,885	29.70
- นอกเขตเทศบาล	37	0.81	1,535	18.33
ภาคใต้	1,914	20.79	3,874	23.84
- ในเขตเทศบาล	2,909	25.95	5,157	27.39
- นอกเขตเทศบาล	758	11.02	2,233	17.24

หมายเหตุ : ¹ ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน

เมื่อจำแนกครัวเรือนตามชั้นรายได้ออกเป็น 6 กลุ่ม คือครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 20,001-30,000 บาท ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 30,001-40,000 บาท ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 40,001-50,000 บาท และครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป พบว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนใหญ่จะมีเงินออมติดลบเนื่องจากรายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่าย ครัวเรือนจะมีเงินออมเพิ่มขึ้นตามชั้นรายได้ที่สูงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในชั้นที่สูงกว่า จะมีเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในชั้นที่ต่ำกว่า

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2537 กับ ปี 2547 พบว่า ครัวเรือนในประเทศไทยกลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ในขณะที่ครัวเรือนในชั้นรายได้อื่นๆ มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครัวเรือนในกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.8

เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาค พบว่า ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป รวมทั้งครัวเรือนนอกเขตเทศบาลกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ส่วนครัวเรือนในกลุ่มอื่นๆ มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลทุกกลุ่มรายได้มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลในกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 10,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ในช่วง 20,001-30,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ส่วนครัวเรือนที่อยู่ในกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วง 10,001-20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และครัวเรือนนอกเขตเทศบาลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 20,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001-40,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน

ในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ส่วนครัวเรือนในกลุ่มอื่นๆ มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 40,001-50,000 บาท รวมทั้งครัวเรือนนอกเขตเทศบาลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001-40,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 นอกจากนี้ยังพบว่า ในปี 2547 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลมีจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป สูงขึ้นจากปี 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลทุกกลุ่มมีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ส่วนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ส่วนครัวเรือนในกลุ่มอื่นๆ มีสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในปี 2547 ลดลงจากปี 2537 ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.8 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในประเทศไทยจำแนกตามชั้นรายได้
ปี 2537 และปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ชั้นรายได้	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ¹ เงินออมต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละเงินออมต่อรายได้
ทั่วราชอาณาจักร						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,590	-337	-7.34	5,912	-283	-4.79
10,001-20,000 บาท	13,852	3,219	23.24	14,053	2,582	18.37
20,001-30,000 บาท	24,211	8,165	33.73	24,305	6,917	28.46
30,001-40,000 บาท	34,351	14,042	40.88	34,452	12,171	35.33
40,001-50,000 บาท	44,572	20,617	46.26	44,504	18,093	40.65
50,001 บาทขึ้นไป	97,432	60,950	62.56	84,438	46,566	55.15
ในเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	5,093	-272	-5.35	6,152	-324	-5.27
10,001-20,000 บาท	13,962	3,203	22.94	14,155	2,484	17.55
20,001-30,000 บาท	24,276	8,364	34.46	24,364	6,924	28.42
30,001-40,000 บาท	34,411	13,643	39.65	34,549	11,968	34.64
40,001-50,000 บาท	44,444	19,556	44.00	44,482	17,913	40.27
50,001 บาทขึ้นไป	94,014	57,660	61.33	86,257	47,263	54.79
นอกเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,125	-396	-9.60	5,642	-237	-4.20
10,001-20,000 บาท	13,547	3,264	24.09	13,841	2,783	20.11
20,001-30,000 บาท	23,895	7,208	30.16	24,124	6,897	28.59
30,001-40,000 บาท	34,051	16,051	47.14	34,061	12,995	38.15
40,001-50,000 บาท	45,360	27,166	59.89	44,604	18,909	42.39
50,001 บาทขึ้นไป	115,570	78,414	67.85	75,603	43,179	57.11

หมายเหตุ : ¹ ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในชั้นรายได้เดียวกัน

ตารางที่ 4.9 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ชั้นรายได้	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ^{1/} เงินออมต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละเงินออมต่อรายได้
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	6,349	133	2.10	7,260	-171	-2.36
10,001-20,000 บาท	14,213	2,876	20.23	14,550	2,442	16.78
20,001-30,000 บาท	24,638	6,198	25.16	24,499	6,220	25.39
30,001-40,000 บาท	34,455	10,926	31.71	34,607	10,786	31.17
40,001-50,000 บาท	44,619	16,224	36.36	44,189	11,314	25.60
50,001 บาทขึ้นไป	79,283	37,104	46.80	93,617	44,166	47.18
ในเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	6,356	373	5.87	7,247	-216	-2.98
10,001-20,000 บาท	14,196	2,917	20.55	14,548	2,530	17.39
20,001-30,000 บาท	24,857	6,171	24.83	24,433	6,292	25.75
30,001-40,000 บาท	34,463	10,634	30.86	34,629	10,603	30.62
40,001-50,000 บาท	44,468	15,415	34.67	44,244	12,091	27.33
50,001 บาทขึ้นไป	80,216	36,063	44.96	94,736	44,707	47.19
นอกเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	6,318	-949	-15.02	7,327	63	0.86
10,001-20,000 บาท	14,286	2,705	18.93	14,561	1,928	13.24
20,001-30,000 บาท	23,365	6,353	27.19	24,905	5,774	23.18
30,001-40,000 บาท	34,387	13,445	39.10	34,441	12,146	35.27
40,001-50,000 บาท	46,169	24,540	53.15	43,682	4,237	9.70
50,001 บาทขึ้นไป	71,354	45,949	64.40	82,252	38,673	47.02

หมายเหตุ : ^{1/} ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในชั้นรายได้เดียวกัน

ตารางที่ 4.10 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคกลางจำแนกตามชั้นรายได้ปี 2537 และปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ชั้นรายได้	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ¹ เงินออมต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละเงินออมต่อรายได้
ภาคกลาง						
ไม่เกิน 10,000 บาท	5,000	-254	-5.08	6,345	-425	-6.70
10,001-20,000 บาท	13,640	2,995	21.96	14,027	2,605	18.57
20,001-30,000 บาท	24,193	8,371	34.60	24,198	6,791	28.06
30,001-40,000 บาท	34,892	15,211	43.59	34,411	12,128	35.24
40,001-50,000 บาท	44,627	26,217	58.75	44,583	19,814	44.44
50,001 บาทขึ้นไป	117,962	85,420	72.41	79,811	43,261	54.20
ในเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	5,363	-86	-1.61	6,528	-401	-6.14
10,001-20,000 บาท	13,891	3,108	22.38	14,088	2,595	18.42
20,001-30,000 บาท	24,118	9,186	38.09	24,256	6,877	28.35
30,001-40,000 บาท	35,091	15,047	42.88	34,642	12,659	36.54
40,001-50,000 บาท	44,138	24,757	56.09	44,443	18,432	41.47
50,001 บาทขึ้นไป	101,786	75,256	73.94	81,018	42,507	52.47
นอกเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,707	-389	-8.26	6,150	-450	-7.32
10,001-20,000 บาท	13,215	2,802	21.21	13,928	2,622	18.83
20,001-30,000 บาท	24,377	6,384	26.19	24,089	6,631	27.53
30,001-40,000 บาท	34,333	15,670	45.64	33,826	10,778	31.86
40,001-50,000 บาท	45,537	28,930	63.53	44,876	22,692	50.57
50,001 บาทขึ้นไป	178,354	123,367	69.17	77,263	44,853	58.05

หมายเหตุ : ¹ ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในชั้นรายได้เดียวกัน

ตารางที่ 4.11 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคเหนือจำแนกตามชั้นรายได้ ปี 2537 และปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ชั้นรายได้	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ^{1/} เงินออมต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละเงินออมต่อรายได้
ภาคเหนือ						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,286	-146	-3.40	5,458	-28	-0.51
10,001-20,000 บาท	13,573	3,476	25.61	13,855	3,031	21.88
20,001-30,000 บาท	24,207	8,756	36.17	24,322	7,459	30.67
30,001-40,000 บาท	34,021	15,727	46.23	34,321	13,076	38.10
40,001-50,000 บาท	44,463	22,109	49.73	44,656	20,304	45.47
50,001 บาทขึ้นไป	89,127	63,018	70.71	81,466	49,874	61.22
ในเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,750	-130	-2.75	5,799	-37	-0.64
10,001-20,000 บาท	13,752	3,622	26.34	13,970	2,766	19.80
20,001-30,000 บาท	24,353	8,267	33.95	24,445	7,738	31.65
30,001-40,000 บาท	33,952	15,831	46.63	34,429	12,582	36.54
40,001-50,000 บาท	44,367	21,825	49.19	44,631	21,136	47.36
50,001 บาทขึ้นไป	86,040	62,772	72.96	84,055	51,594	61.38
นอกเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	3,876	-159	-4.10	5,111	-19	-0.37
10,001-20,000 บาท	13,019	3,022	23.21	13,591	3,635	26.75
20,001-30,000 บาท	23,421	11,379	48.59	23,939	6,595	27.55
30,001-40,000 บาท	34,657	14,771	42.62	33,943	14,805	43.62
40,001-50,000 บาท	45,518	25,234	55.44	44,776	16,200	36.18
50,001 บาทขึ้นไป	101,090	63,970	63.28	69,754	42,096	60.35

หมายเหตุ : ^{1/} ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในชั้นรายได้เดียวกัน

ตารางที่ 4.12 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกตามชั้นรายได้
ปี 2537 และปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ชั้นรายได้	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ¹ เงินออมต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละเงินออมต่อรายได้
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,063	-561	-13.79	5634	-211	-3.75
10,001-20,000 บาท	13,937	3,420	24.54	13977	2966	21.22
20,001-30,000 บาท	23,779	8,936	37.58	24326	7456	30.65
30,001-40,000 บาท	34,185	13,988	40.92	34520	13319	38.58
40,001-50,000 บาท	44,807	18,977	42.35	44484	20270	45.57
50,001 บาทขึ้นไป	129,629	84,900	65.49	80213	47924	59.75
ในเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,587	-705	-15.37	5,803	-359	-6.19
10,001-20,000 บาท	13,973	2,975	21.29	14,149	2,566	18.14
20,001-30,000 บาท	23,796	9,044	38.01	24,351	7,188	29.52
30,001-40,000 บาท	34,256	13,748	40.13	34,555	12,949	37.47
40,001-50,000 บาท	44,951	17,395	38.70	44,527	20,142	45.24
50,001 บาทขึ้นไป	131,489	88,229	67.10	80,824	48,272	59.72
นอกเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	3,632	-441	-12.15	5,425	-29	-0.53
10,001-20,000 บาท	13,788	5,243	38.03	13,512	4,044	29.93
20,001-30,000 บาท	23,647	8,065	34.11	24,162	9,202	38.08
30,001-40,000 บาท	33,758	15,429	45.70	34,189	16,829	49.22
40,001-50,000 บาท	43,911	28,780	65.54	43,791	22,361	51.06
50,001 บาทขึ้นไป				69,309	41,713	60.18

หมายเหตุ : ¹ ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในชั้นรายได้เดียวกัน

ตารางที่ 4.13 เงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในภาคใต้จำแนกตามชั้นรายได้ปี 2537 และปี 2547

หน่วย : บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน

ชั้นรายได้	ปี 2537			ปี 2547		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละ ¹ เงินออมต่อรายได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	เงินออมเฉลี่ยต่อเดือน	ร้อยละเงินออมต่อรายได้
ภาคใต้						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,758	-508	-10.69	6,448	-786	-12.19
10,001-20,000 บาท	13,875	3,441	24.80	14,079	1,692	12.02
20,001-30,000 บาท	24,229	9,027	37.26	24,260	6,585	27.14
30,001-40,000 บาท	33,966	16,274	47.91	34,393	11,048	32.12
40,001-50,000 บาท	44,140	25,971	58.84	44,590	16,866	37.82
50,001 บาทขึ้นไป	94,941	68,658	72.32	81,870	51,730	63.19
ในเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	5,285	-404	-7.65	6,708	-799	-11.91
10,001-20,000 บาท	13,926	3,588	25.77	14,156	1,731	12.23
20,001-30,000 บาท	24,235	9,752	40.24	24,386	6,444	26.42
30,001-40,000 บาท	34,163	15,284	44.74	34,421	10,107	29.36
40,001-50,000 บาท	44,146	26,293	59.56	44,607	16,678	37.39
50,001 บาทขึ้นไป	89,729	62,738	69.92	84,380	53,932	63.92
นอกเขตเทศบาล						
ไม่เกิน 10,000 บาท	4,306	-598	-13.89	6,215	-774	-12.45
10,001-20,000 บาท	13,758	3,101	22.54	13,978	1,641	11.74
20,001-30,000 บาท	24,196	5,263	21.75	23,979	6,898	28.77
30,001-40,000 บาท	33,318	19,535	58.63	34,319	13,540	39.45
40,001-50,000 บาท	43,990	18,573	42.22	44,533	17,502	39.30
50,001 บาทขึ้นไป	105,367	80,494	76.39	73,598	44,471	60.42

หมายเหตุ : ¹ ร้อยละของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในชั้นรายได้เดียวกัน

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares) และได้มีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระโดยพิจารณาจากค่า VIF (Variance Inflation Factor)⁷ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสมการการออมทุกสมการ มีค่า VIF ต่ำ แสดงว่าไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

5.1.1 สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร

(1) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 10,524 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole1 (lnเขต)}} = -324.325 + 0.197Y - 259.542\text{SIZE} + 3.300\text{AGE} + 122.676\text{INRC}$$

(-4.982)* (53.110)* (-19.246)* (2.811)* (5.877)*

$$R^2 = 0.217 \quad F\text{-statistics} = 728.189$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 10,524

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

⁷ กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. หน้า 468.

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.217$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 21.7

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.197 ซึ่งหมายความว่าถ้าครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.197 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลเมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 9,386 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole1 (นอกเขต)}} = -482.657 + 0.183Y - 187.091\text{SIZE} + 3.081\text{AGE} + 102.416\text{INRC}$$

$$(-7.497)^* \quad (40.670)^* \quad (-15.782)^* \quad (2.946)^* \quad (6.134)^*$$

$$R^2 = 0.160 \quad F\text{-statistics} = 446.557$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 9,386$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.160$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 16.0

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของ

หัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.183 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.183 บาท

5.1.2 สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

(1) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครปริมณฑลในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,861 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok1 (ในเขต)}} = -260.340 + 0.196Y - 510.126\text{SIZE} + 12.108\text{AGE} + 705.229\text{INRC}$$

$$(-1.398)^{ns} (22.727)^* (-10.510)^* (2.714)^* (9.123)^*$$

$$R^2 = 0.281 \quad F\text{-statistics} = 181.527$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 1,861

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.281$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 28.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.196 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.196 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครปริมณฑลนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 405 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok1 (นอกเขต)}} = -1004.888 + 0.277Y - 446.978\text{SIZE} + 1.460\text{AGE} + 753.770\text{INRC}$$

$$(-1.911)^{ns} (13.228)^* (-4.793)^* (0.150)^{ns} (5.166)^*$$

$$R^2 = 0.355 \quad F\text{-statistics} = 55.115$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 405

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.355$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 35.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนตัวแปรขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการออมของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.277 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร

และปริมาณนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.277 บาท

5.1.3 สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลาง

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,298 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central (ในเขต)}} = -568.924 + 0.286Y - 350.310\text{SIZE} + 1.309\text{AGE} + 245.746\text{INRC}$$

$$(-3.855)^* (31.458)^* (-11.744)^* (0.514)^{\text{ns}} (5.155)^*$$

$$R^2 = 0.314 \quad F\text{-statistics} = 262.524$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 2,298

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.314$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 35.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลในช่วงก่อน วิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับ เงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และ จำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนตัวแปรขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ การออมของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลาง ในเขตเทศบาล

• ครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.286 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.286 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,406 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central (นอกเขต)}} = -667.898 + 0.286Y - 235.460\text{SIZE} + 2.310\text{AGE} + 17.096\text{INRC}$$

$$(-4.768)^* (28.400)^* (-8.527)^* (1.040)^{\text{ns}} (0.453)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.255 \quad F\text{-statistics} = 205.756$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,406$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.255$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 25.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y และ SIZE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อน วิฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) และขนาดของครัวเรือน (SIZE) ซึ่งการออมมี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE และ INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็น ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.286 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือน เพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.286 บาท

5.1.4 สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,370 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north1}} (\text{ในเขต}) = -715.924 + 0.238Y - 229.131\text{SIZE} + 7.252\text{AGE} + 136.689\text{INRC}$$

$$(-4.843)^* \quad (26.901)^* \quad (-7.363)^* \quad (2.912)^* \quad (3.103)^*$$

$$R^2 = 0.237 \quad F\text{-statistics} = 183.387$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 2,370

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.237$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 23.7

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนตัวแปรขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเงินออมของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.238 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.238 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,236 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north I (นอกเขต)}} = -293.130 + 0.072Y - 104.518\text{SIZE} + 4.167\text{AGE} + 130.127\text{INRC}$$

$$(-2.338)* (10.400)* \quad (-4.171)* \quad (2.111)* \quad (3.825)*$$

$$R^2 = 0.056 \quad F\text{-statistics} = 33.061$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,236$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.056$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 5.60

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ AGE และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.072 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.072 บาท

5.1.5 สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,924 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeastal (ในเขต)}} = -733.399 + 0.254Y - 249.207\text{SIZE} + 5.623\text{AGE} - 17.305\text{INRC}$$

$$(-5.378)^* (31.762)^* (-9.268)^* (2.338)^* (-0.463)^{ns}$$

$$R^2 = 0.264 \quad F\text{-statistics} = 262.033$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 2,924

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.264$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 26.4

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของ ครัวเรือน สำหรับตัวแปร INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า จำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.254 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.254 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ 2,790 จำนวน ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeast (นอกเขต)}} = -597.695 + 0.268Y - 159.059\text{SIZE} + 1.287\text{AGE} + 19.484\text{INRC}$$

$$(-6.006)^* \quad (25.107)^* \quad (-8.379)^* \quad (0.774)^{\text{ns}} \quad (0.790)^{\text{ns}}$$

$$R^2 = 0.191 \quad F\text{-statistics} = 164.045$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,790$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.191$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 19.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y และ SIZE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขต เทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) และขนาดของครัวเรือน (SIZE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ใน ทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE และ INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) จำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.268 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.268 บาท

5.1.6 สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,811 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south1}} (\text{ในเขต}) = -1184.691 + 0.297Y - 228.157\text{SIZE} + 8.788\text{AGE} + 155.033\text{INRC}$$

$$(-6.392)^* (30.189)^* (-6.743)^* (2.658)^* (2.514)^*$$

$$R^2 = 0.345 \quad F\text{-statistics} = 238.319$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 1,811$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.345$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 34.5

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ AGE และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.297 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.297 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,622 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south1 (นอกเขต)}} = -1391.274 + 0.316Y - 202.814\text{SIZE} + 10.152\text{AGE} + 64.083\text{INRC}$$

$$(-8.714)^* (24.705)^* (-8.001)^* (3.925)^* (1.369)^{ns}$$

$$R^2 = 0.299 \quad F\text{-statistics} = 172.442$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 1,622

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.299$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 29.9

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.316 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.316 บาท

5.2 ผลการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

5.2.1 สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร

(1) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 16,171 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole2 (ในเขต)}} = -459.663 + 0.213Y - 365.877\text{SIZE} + 6.227\text{AGE} + 241.673\text{INRC}$$

$$(-5.639)^* (72.226)^* (-20.506)^* (4.634)^* (9.180)^*$$

$$R^2 = 0.247 \quad F\text{-statistics} = 1325.379$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 16,171$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.247$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 24.7

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุ ของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.213 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในประเทศไทยในเขตเทศบาลมีรายได้ ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.213 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนทั่วราชอาณาจักรนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลเมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 10,369 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{whole2 (นอกเขต)}} = -527.739 + 0.202Y - 297.590\text{SIZE} + 6.128\text{AGE} + 207.981\text{INRC}$$

$$(-5.652)* (50.196)* \quad (-16.707)* \quad (4.305)* \quad (8.405)*$$

$$R^2 = 0.201 \quad F\text{-statistics} = 652.593$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 10,369$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.201$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 20.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.202 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในประเทศไทยนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.202 บาท

5.2.2 สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

(1) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าคิดปกต้ออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,249 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok2 (ในเขต)}} = -168.261 + 0.267Y - 890.143\text{SIZE} - 5.101\text{AGE} + 1194.250\text{INRC}$$

$$(-0.506)^{\text{ns}} \quad (31.030)^* \quad (-10.902)^* \quad (-0.768)^{\text{ns}} \quad (9.633)^*$$

$$R^2 = 0.336 \quad F\text{-statistics} = 284.346$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 2,249

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.336$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 33.6

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.267 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.267 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 359 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{bangkok2 (นอกเขต)}} = -752.783 + 0.332Y - 743.558\text{SIZE} - 10.033\text{AGE} + 927.625\text{INRC}$$

$$(-1.096)^{\text{ns}} \quad (17.928)^* \quad (-5.156)^* \quad (-0.800)^{\text{ns}} \quad (4.305)^*$$

$$R^2 = 0.510 \quad F\text{-statistics} = 92.013$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 359

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.510$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 51.0

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน ส่วนตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.332 ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.332 บาท

5.2.3 สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลาง

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 4,368 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central2 (ในเขต)}} = -581.259 + 0.286Y - 505.016\text{SIZE} + 2.350\text{AGE} + 307.802\text{INRC}$$

$$(-3.427)^* (46.183)^* (-13.897)^* (0.846)^{\text{ns}} (5.478)^*$$

$$R^2 = 0.336 \quad F\text{-statistics} = 552.368$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 4,368$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.336$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 33.6

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และ จำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับ ตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.286 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.286 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 3,078 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{central2 (นอกเขต)}} = -63.224 + 0.187Y - 303.915\text{SIZE} - 4.545\text{AGE} + 336.904\text{INRC}$$

$$(-0.304)^{\text{ns}} (25.186)^* \quad (-7.428)^* \quad (-1.407)^{\text{ns}} \quad (5.836)^*$$

$$R^2 = 0.188 \quad F\text{-statistics} = 178.143$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 3,078

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.188$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 18.80

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร AGE ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.187 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.187 บาท

5.2.4 สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 3,551 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north2}} (\text{ในเซต}) = -783.559 + 0.208Y - 314.196\text{SIZE} + 11.036\text{AGE} + 176.829\text{INRC}$$

$$(-5.153)^* (31.962)^* \quad (-8.993)^* \quad (4.680)^* \quad (3.599)^*$$

$$R^2 = 0.226 \quad F\text{-statistics} = 259.282$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 3,551$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.226$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 22.6

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ AGE และ $INRC$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ($INRC$) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.208 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.208 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและค่าผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,657 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{north2 (นอกเขต)}} = -634.402 + 0.224Y - 324.483\text{SIZE} + 6.286\text{AGE} + 227.152\text{INRC}$$

$$(-4.130)^* (25.803)^* (-10.440)^* (2.796)^* (5.461)^*$$

$$R^2 = 0.214 \quad F\text{-statistics} = 180.040$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 2,657

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.214$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 21.4

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุ ของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.224 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคเหนือนอกเขตเทศบาลมีรายได้ ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.224 บาท

5.2.5 สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 4,482 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeast2}} (\text{ในเขต}) = -679.106 + 0.237Y - 240.169\text{SIZE} + 8.639\text{AGE} + 50.203\text{INRC}$$

$$(-4.237)^* \quad (41.034)^* \quad (-7.065)^* \quad (3.263)^* \quad (1.033)^{ns}$$

$$R^2 = 0.274 \quad F\text{-statistics} = 421.655$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 4,482$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.274$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 27.4

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ รายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร $INRC$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า จำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาลมีค่าความไว้มองในการออม หน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.237 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.237 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,600 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{northeast2 (นอกเขต)}} = -1105.896 + 0.323Y - 304.287\text{SIZE} + 13.906\text{AGE} + 42.113\text{INRC}$$

$$(-6.819)^* (32.244)^* (-10.116)^* (5.574)^* (1.053)^{ns}$$

$$R^2 = 0.291 \quad F\text{-statistics} = 265.743$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ $N = 2,600$

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.291$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรม การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 29.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y $SIZE$ และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน ($SIZE$) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ รายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร $INRC$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า จำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออม หน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.323 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.323 บาท

5.2.6 สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้

(1) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 2,359 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south2 (ในเขต)}} = -2211.290 + 0.314Y - 346.297\text{SIZE} + 25.432\text{AGE} + 10.904\text{INRC}$$

$$(-8.561)^* \quad (34.662)^* \quad (-6.718)^* \quad (5.897)^* \quad (0.142)^{ns}$$

$$R^2 = 0.343 \quad F\text{-statistics} = 306.898$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 2,359

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.343$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลได้ร้อยละ 34.3

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE และ AGE มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) และอายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน สำหรับตัวแปร INRC ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่าจำนวนผู้รับเงินรายได้ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาล

ครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.314 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.314 บาท

(2) สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล

ในการวิเคราะห์สมการการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล เมื่อทำการตัดครัวเรือนที่มีค่าการออมสูงและต่ำผิดปกติออกแล้ว จะมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ จำนวน 1,844 ครัวเรือน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

$$S_{\text{south2 (นอกเขต)}} = -1405.688 + 0.248Y - 331.410\text{SIZE} + 13.623\text{AGE} + 148.039\text{INRC}$$

$$(-5.613)^* (23.057)^* \quad (-7.844)^* \quad (3.674)^* \quad (2.398)^*$$

$$R^2 = 0.231 \quad F\text{-statistics} = 138.472$$

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ในการวิเคราะห์ N = 1,844

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาพบว่า ค่า $R^2 = 0.231$ แสดงว่าสมการการออมสามารถอธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลได้ร้อยละ 23.1

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร Y SIZE AGE และ INRC มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แสดงว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาล ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจประกอบด้วยรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ซึ่งการออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

ครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) เท่ากับ 0.248 สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อครัวเรือนในภาคใต้นอกเขตเทศบาลมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น 0.248 บาท

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการการยอมรับของครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

ตัวแปรตาม	สมการการยอมรับของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ					สมการการยอมรับของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ						
	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				R ²	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				R ²
		Y	SIZE	AGE	INRC			Y	SIZE	AGE	INRC	
1 ครัวเรือนยากจน ในเขตเทศบาล	-324.325 (-4.982)*	0.197 (53.110)*	-259.542 (-19.246)*	3.300 (2.811)*	122.676 (5.877)*	0.217	-459.663 (-5.639)*	0.213 (72.226)*	-365.877 (-20.506)*	6.227 (4.634)*	241.673 (9.180)*	0.247
นอกเขตเทศบาล	-482.657 (-7.497)*	0.183 (40.670)*	-187.091 (-15.782)*	3.081 (2.946)*	102.416 (6.134)*	0.160	-527.739 (-5.652)*	0.202 (50.196)*	-297.590 (-16.707)*	6.128 (4.305)*	207.981 (8.405)*	0.201
2. กลุ่มทพหมหนคร และปริมณฑล ในเขตเทศบาล	-260.340 (-1.398) ^{ns}	0.196 (22.727)*	-510.126 (-10.510)*	12.108 (2.714)*	705.229 (9.123)*	0.281	-168.261 (-0.506) ^{ns}	0.267 (31.030)*	-890.143 (-10.902)*	-5.101 (-0.768) ^{ns}	1194.250 (9.633)*	0.336
นอกเขตเทศบาล	-1004.888 (-1.911) ^{ns}	0.277 (13.228)*	-446.978 (-4.793)*	1.460 (0.150) ^{ns}	753.770 (5.166)*	0.355	-752.783 (-1.096) ^{ns}	0.332 (17.928)*	-743.558 (-5.156)*	-10.033 (-0.800) ^{ns}	927.625 (4.305)*	0.510

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

^{ns} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Y: รายได้ของครัวเรือน SIZE: ขนาดของครัวเรือน AGE: อายุของหัวหน้าครัวเรือน INRC: จำนวนผู้รับเงินรายได้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ					สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ							
	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				R ²	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				R ²	
		Y	SIZE	AGE	INRC			Y	SIZE	AGE	INRC		
3. ภาคกลาง													
ในเขตเทศบาล	- 568.924 (-3.855)*	- 350.310 (-11.744)*	1.309 (0.514) ^{ns}	245.746 (5.155)*	0.314	- 581.259 (-3.427)*	- 505.016 (-13.897)*	2.350 (0.846) ^{ns}	307.802 (5.478)*	0.336			
นอกเขตเทศบาล	- 667.898 (-4.768)*	- 235.460 (-8.527)*	2.310 (1.040) ^{ns}	17.096 (0.453) ^{ns}	0.255	- 63.224 (-0.304) ^{ns}	- 303.915 (-7.428)*	- 4.545 (-1.407) ^{ns}	336.904 (5.836)*	0.188			
4 ภาคเหนือ													
ในเขตเทศบาล	- 715.924 (-4.843)*	- 229.131 (-7.363)*	7.252 (2.912)*	136.689 (3.103)*	0.237	- 783.559 (-5.153)*	- 314.196 (-8.993)*	11.036 (4.680)*	176.829 (3.599)*	0.226			
นอกเขตเทศบาล	- 293.130 (-2.338)*	- 104.518 (-4.171)*	4.167 (2.111)*	130.127 (3.825)*	0.056	- 634.402 (-4.130)*	- 324.483 (-10.440)*	6.286 (2.796)*	227.152 (5.461)*	0.214			

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Y: รายได้ของครัวเรือน SIZE: ขนาดของครัวเรือน AGE: อายุของหัวหน้าครัวเรือน INRC: จำนวนผู้รับเงินรายได้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ตัวแปรตาม	สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ					สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ						
	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				R ²	ค่าคงที่	ตัวแปรอิสระ				R ²
		Y	SIZE	AGE	INRC			Y	SIZE	AGE	INRC	
5. ภาคตะวันออก เฉิงเหมือ ในเขตเทศบาล	- 733.399 (-5.378)*	0.254 (31.762)*	- 249.207 (-9.268)*	5.623 (2.338)*	- 17.305 (-0.463) ^{ns}	0.264	- 679.106 (-4.237)*	0.237 (41.034)*	- 240.169 (-7.065)*	8.639 (3.263)*	50.203 (1.033) ^{ns}	0.274
นอกเขตเทศบาล	- 597.695 (-6.006)*	0.268 (25.107)*	- 159.059 (-8.379)*	1.287 (0.774) ^{ns}	19.484 (0.790) ^{ns}	0.191	- 1105.896 (-6.819)*	0.323 (32.244)*	- 304.287 (-10.116)*	13.906 (5.574)*	42.113 (1.053) ^{ns}	0.291
6. ภาคใต้ ในเขตเทศบาล	- 1184.691 (-6.392)*	0.297 (30.189)*	- 228.157 (-6.743)*	8.788 (2.658)*	155.033 (2.514)*	0.345	- 2211.290 (-8.561)*	0.314 (34.662)*	- 346.297 (-6.718)*	25.432 (5.897)*	10.904 (0.142) ^{ns}	0.343
นอกเขตเทศบาล	- 1391.274 (-8.714)*	0.316 (24.705)*	- 202.814 (-8.001)*	10.152 (3.925)*	64.083 (1.369) ^{ns}	0.299	- 1405.688 (-5.613)*	0.248 (23.057)*	- 331.410 (-7.844)*	13.623 (3.674)*	148.039 (2.398)*	0.231

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t-statistics

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ns ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Y: รายได้ของครัวเรือน SIZE: ขนาดของครัวเรือน AGE: อายุของหัวหน้าครัวเรือน INRC: จำนวนผู้รับเงินรายได้

จากตารางที่ 5.1 สามารถอธิบายได้ว่าการออมของครัวเรือนในประเทศไทยทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล มีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ทั้งในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับขนาดของครัวเรือน

เมื่อพิจารณาเป็นรายภูมิภาคแล้ว พบว่า การออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลในปี 2537 จะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ส่วนการออมของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ในขณะที่ในปี 2547 การออมของครัวเรือนไม่ได้มีความสัมพันธ์กับอายุของหัวหน้าครัวเรือนแต่อย่างใด อาจเป็นเพราะว่ารายได้ของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากหัวหน้าครัวเรือนเท่านั้น แต่มาจากรายได้ของสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือนด้วย

การออมของครัวเรือนในภาคกลางทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุของหัวหน้าครัวเรือนแต่อย่างใดไม่ว่าจะเป็นช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้ในปี 2547 มีความสำคัญกับการออมของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมากขึ้น

การออมของครัวเรือนในภาคเหนือทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีความสัมพันธ์กับรายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้รับเงินรายได้ ทั้งก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

การออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลไม่ได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้รับเงินรายได้แต่อย่างใด ไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังวิกฤตเศรษฐกิจ สาเหตุอาจเนื่องมาจากรูปแบบของการทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วรายได้ของครัวเรือนจะเป็นรายได้ที่เกิดจากการทำงานร่วมกันของสมาชิกในครัวเรือน

การออมของครัวเรือนในภาคใต้ในเขตเทศบาลไม่ได้มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้รับเงินรายได้ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้มีความสัมพันธ์กับการออมของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมากขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงประเภทรายได้ของครัวเรือนในภาคใต้ พบว่าครัวเรือนในเขตเทศบาลมีสัดส่วนของประเภทรายได้ระหว่างปี 2537 กับ ปี 2547 ไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ส่วนใหญ่จะมีรายได้มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบธุรกิจ ในขณะที่ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนระหว่างประเภทรายได้ระหว่างปี 2537 กับ ปี 2547 แตกต่างกันอย่างมากขึ้น กล่าวคือ ในปี 2537 ครัวเรือนจะมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน และรายได้จากการประกอบการเกษตร ส่วนในปี 2547 ครัวเรือนมีสัดส่วนของรายได้จากการ

ประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น ดังนั้น จำนวนผู้รับเงินได้จึงมีความสำคัญต่อครัวเรือนในภาคได้นอกเขตเทศบาลมากขึ้น

เมื่อพิจารณาปัจจัยอายุของหัวหน้าครัวเรือนในแต่ละภูมิภาค โดยแบ่งกลุ่มอายุออกเป็น 3 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 30 ปี อายุอยู่ระหว่าง 31-60 ปี และอายุตั้งแต่ 61 ปี ขึ้นไป พบว่า อายุของหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 31- 60 ปี ทั้งปี 2537 และ ปี 2547 ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรอายุของหัวหน้าครัวเรือนที่มีนัยสำคัญจึงมีค่าเป็นบวก

ตารางที่ 5.2 สรุปการออมของครัวเรือนก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ

ครัวเรือน	ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ				หลังวิกฤตเศรษฐกิจ			
	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ¹	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ²	MPS	APS	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ³	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ⁴	MPS	APS
1 ครัวเรือนจำกร								
- ในเขตเทศบาล	6,967	531	0.197	0.076	10,973	1,530	0.213	0.139
- นอกเขตเทศบาล	4,513	-12	0.183	-0.003	8,008	853	0.202	0.107
2. กรุงเทพมหานครและปริมณฑล								
- ในเขตเทศบาล	11,580	2,102	0.196	0.182	18,986	4,342	0.267	0.229
- นอกเขตเทศบาล	11,185	1,871	0.277	0.167	17,108	3,889	0.332	0.227
3. ภาคกลาง								
- ในเขตเทศบาล	7,296	819	0.286	0.112	12,249	2,086	0.286	0.170
- นอกเขตเทศบาล	5,511	197	0.286	0.036	10,008	1,286	0.187	0.129
4. ภาคเหนือ								
- ในเขตเทศบาล	6,112	571	0.238	0.093	8,822	1,045	0.208	0.118
- นอกเขตเทศบาล	4,032	97	0.072	0.024	6,176	553	0.224	0.090

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ครัวเรือน	ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ				หลังวิกฤตเศรษฐกิจ			
	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ^{1/}	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ^{2/}	MPS	APS	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ^{3/}	เงินออมเฉลี่ย ต่อเดือน ^{4/}	MPS	APS
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ								
- ในเขตเทศบาล	6,125	139	0.254	0.023	9,666	1,350	0.237	0.140
- นอกเขตเทศบาล	3,565	-195	0.268	-0.055	6,501	696	0.323	0.107
6. ภาคใต้								
- ในเขตเทศบาล	7,862	990	0.297	0.126	12,713	1,871	0.314	0.147
- นอกเขตเทศบาล	4,845	-97	0.316	-0.020	9,399	710	0.248	0.076

หมายเหตุ: ^{1/} และ ^{2/} คำนวณจากครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในสมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจในตารางที่ 5.1

^{3/} และ ^{4/} คำนวณจากครัวเรือนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในสมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจในตารางที่ 5.1

จากตารางที่ 5.2 จะเห็นได้ว่า ค่า MPS ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่า APS ทุกกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งครัวเรือนในเขตเทศบาลในแต่ละภูมิภาคซึ่งเป็นเขตที่มีรายได้เฉลี่ยและเงินออมเฉลี่ยของครัวเรือนสูง ค่า APS ที่คำนวณได้จะมีค่าสูงกว่าค่า APS ของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลซึ่งเป็นเขตที่มีรายได้เฉลี่ยและเงินออมเฉลี่ยต่ำกว่าซึ่งสอดคล้องตามแนวความคิดของเคนส์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่าครัวเรือนที่มีค่า MPS ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจสูงกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ได้แก่ ครัวเรือนทั่วราชอาณาจักร กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคเหนือ นอกเขตเทศบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล และภาคใต้ในเขตเทศบาล หมายความว่าเมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นจะทำให้ครัวเรือนในกลุ่มดังกล่าวมีเงินออมเพิ่มขึ้นซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ส่วนครัวเรือนที่มีค่า MPS ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจต่ำกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ได้แก่ ครัวเรือนในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ภาคเหนือในเขตเทศบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล และภาคใต้นอกเขตเทศบาล เมื่อรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นจะทำให้ครัวเรือนในกลุ่มดังกล่าวมีเงินออมเพิ่มขึ้นแต่เพิ่มขึ้นน้อยกว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ครัวเรือนในกลุ่มที่มีค่า MPS ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจสูงกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ เป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการออมสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ค่า APS ของครัวเรือนทุกกลุ่มตัวอย่างในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีค่าสูงกว่าในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

5.3 ผลการทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test⁸

การทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรรายได้ของครัวเรือน (Y) ขนาดของครัวเรือน (SIZE) อายุของหัวหน้าครัวเรือน (AGE) และจำนวนผู้รับเงินรายได้ (INRC) ของ 2 สมการ คือ สมการการออมก่อนวิกฤตเศรษฐกิจและสมการการออมหลังวิกฤตเศรษฐกิจว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลการศึกษา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนในประเทศไทย ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่าสถานะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีผลทำให้พฤติกรรมการออมของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป อาจกล่าวได้ว่าวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกัน ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาลแต่ไม่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล พบว่า ในปี 2537 ครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาลมีขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 4 คน สูงสุดอยู่ที่ 13 คน ส่วนปี 2547 ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 4 คน และสูงสุดอยู่ที่ 14 คน เมื่อพิจารณาที่อายุของหัวหน้าครัวเรือนแล้ว พบว่าในปี 2537 อายุเฉลี่ยประมาณ 47 ปี สูงสุด 87 ปี ต่ำสุด 18 ปี ส่วนปี 2547 อายุเฉลี่ยประมาณ 48 ปี สูงสุด 88 ปี และต่ำสุด 17 ปี สำหรับจำนวนผู้รับเงินรายได้นั้น ในปี 2537 และปี 2547 มีจำนวนผู้รับเงินรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเท่ากัน คือ 2 คน และสูงสุดอยู่ที่ 7 คน ทั้ง 2 ช่วงเวลาซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยต่างๆ ของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในช่วงปี 2537 และปี 2547 มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

⁸ ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข

สำหรับครัวเรือนในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของสมการการออมของครัวเรือนทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 แสดงว่า วิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล

D
P
U

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจโดยเริ่มตั้งแต่กลางปี 2540 เป็นต้นมา ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ได้ลดลงมากที่สุดในปี 2541 ถึงร้อยละ -10.5 และในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจพบว่า การออมของภาคครัวเรือนมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างจากภาคการออมอื่นๆ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังพบว่าในปี 2541 เป็นปีแรกที่ประเทศไทยมีช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนเกินดุลในรอบหลายปีที่ผ่านมา หลังจากนั้นช่องว่างที่เกินดุลนั้นแคบลงทุกปี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของการออมในภาคครัวเรือนน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนแคบลง

การศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลมาจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวโน้มรายได้ค่าใช้จ่าย และการออมของครัวเรือนในประเทศไทย รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยในช่วงก่อนและหลังวิกฤตทางเศรษฐกิจ ได้ใช้ข้อมูลจากโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในประเทศไทย ซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2537 และปี 2547 สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

6.1 ผลการศึกษา

ในปี 2547 ซึ่งเป็นช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ครัวเรือนในทุกภูมิภาคมีแนวโน้มของรายได้ค่าใช้จ่าย และเงินออม โดยรวมสูงขึ้นจากปี 2537 ซึ่งเป็นช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ รวมทั้งครัวเรือนในเขตเทศบาลจะมีรายได้ และเงินออมสูงกว่าครัวเรือนนอกเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนของเงินออมเฉลี่ยต่อรายได้ของครัวเรือน พบว่า ในปี 2547 เงินออมเฉลี่ยต่อรายได้ของครัวเรือนโดยรวมมีสัดส่วนสูงขึ้นมีเพียงครัวเรือนในภาคกลางในเขตเทศบาลเท่านั้นที่มีสัดส่วนลดลง และเมื่อพิจารณาเงินออมของครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ โดยจำแนกตามชั้นรายได้ พบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในชั้นที่สูงกว่าจะมีความสามารถในการออมเงินมากกว่า และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง 2 ช่วงเวลา พบว่า กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาท จะมีสัดส่วนของเงินออมต่อรายได้ในปี 2547 สูงกว่าปี 2537 มากกว่าครัวเรือนในชั้นรายได้อื่นๆ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย (MPS) และค่าความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ย (APS) พบว่า ค่า MPS ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่า APS ทุกกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งในปี 2547 ค่า APS ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าปี 2537 ทุกกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีค่า MPS ในปี 2547 สูงขึ้นจากปี 2537 ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่มีความสามารถในการออมเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ คริวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกเขตเทศบาล และภาคใต้ในเขตเทศบาล

สำหรับปัจจัยที่กำหนดการออม พบว่า รายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในทุกภูมิภาคทั้งในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 รายได้ของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการออมของครัวเรือนซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดสมมติฐานรายได้สัมบูรณ์ของเคนส์ ที่ว่าเมื่อครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นจะมีผลทำให้ครัวเรือนมีเงินออมเพิ่มขึ้น ส่วนขนาดของครัวเรือนที่เป็นปัจจัยกำหนดการออมในเชิงลบก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ครัวเรือนที่มีขนาดใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าครัวเรือนที่มีขนาดเล็ก ทั้งค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ค่าใช้จ่ายในการศึกษารวมไปถึงค่าสาธารณูปโภคต่างๆ และค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ความสามารถในการออมของครัวเรือนลดลง นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคกลางแต่อย่างใดไม่ว่าจะเป็นในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจพบว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภูมิภาคที่มีรายได้และเงินออมสูงอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวัฏจักรชีวิตของแอนโดและโมดิเกลียนี ในขณะที่จำนวนผู้รับเงินรายได้ก็ไม่ได้เป็นปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในเขตเทศบาลหรือครัวเรือนนอกเขตเทศบาล

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์ที่กำหนดการออมของครัวเรือนในภูมิภาคต่างๆ ระหว่างก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า มีเพียงครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล นอกเขตเทศบาลเท่านั้นที่มีพฤติกรรมออมในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน ส่วนครัวเรือนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล และครัวเรือนในภูมิภาคอื่นๆ ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลมีพฤติกรรมออมที่แตกต่างกันระหว่างช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า วิกฤตเศรษฐกิจในประเทศไทยในปี 2540 มีผลทำให้แบบแผนในการดำรงชีวิตของครัวเรือนในภูมิภาคดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้พฤติกรรมออมของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงไป

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าครัวเรือนในบางภูมิภาคจะมีปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนแตกต่างจากครัวเรือนในภูมิภาคอื่นๆ เนื่องมาจากความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ ทางด้านโอกาสในการทำงานและด้านอื่นๆ ในการส่งเสริมนโยบายการออมของครัวเรือนควรพิจารณาถึงสถานภาพของครัวเรือนในแต่ละภูมิภาคว่าควรส่งเสริมการออมของครัวเรือนในด้านใด ทั้งการสร้างโอกาสในการมีงานทำให้แก่สมาชิกในครัวเรือน เพราะการที่ครัวเรือนมีจำนวนสมาชิกที่รับเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น จะมีผลทำให้รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นและมีเงินออมเพิ่มขึ้น รวมทั้งพิจารณาถึงการตอบสนองของการออมต่อรายได้ที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนในแต่ละภูมิภาคเนื่องจากมีปัจจัยที่กำหนดความสามารถ สิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมที่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออม (MPS) แล้ว สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. นโยบายการสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือนจะมีผลมากต่อการออมของครัวเรือนในกรุงเทพมหานครนอกเขตเทศบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล และภาคใต้ในเขตเทศบาล เมื่อเปรียบเทียบกับครัวเรือนในภูมิภาคอื่นๆ เนื่องจากมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายสูง ดังนั้น ในการส่งเสริมการออมจึงควรสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือนในระยะยาว ส่วนภูมิภาคที่ครัวเรือนมีค่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายต่ำสุดก็คือในภาคกลางนอกเขตเทศบาล ซึ่งเป็นเขตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อรายได้ของครัวเรือนสูง แต่เมื่อพิจารณาประเภทค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในภูมิภาคดังกล่าวแล้ว พบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสินค้าและบริการ ดังนั้น ในการส่งเสริมการออมของครัวเรือนจึงควรใช้นโยบายการสร้างวัฒนธรรมในการออมโดยการกระตุ้นการลดการใช้จ่ายของครัวเรือนแทน

2. เมื่อพิจารณา ค่า MPS เปรียบเทียบระหว่างครัวเรือนในเขตเทศบาลและครัวเรือนนอกเขตเทศบาล พบว่า ในปี 2547 ส่วนใหญ่แล้ว ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลจะมีค่า MPS สูงกว่าครัวเรือนในเขตเทศบาล ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่จะมีความสามารถในการตอบสนองด้านการออมเงินสูงกว่าครัวเรือนในเขตเทศบาล ทั้งนี้ เนื่องจากแบบแผนการใช้จ่ายของครัวเรือนเอื้อต่อการออมของครัวเรือนมากกว่า ดังนั้น รัฐบาลจึงควรสนับสนุนการกระจายรายได้ไปสู่ครัวเรือนนอกเขตเทศบาลมากขึ้น เช่น การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน การจัดตั้งสถาบันการเงิน รวมทั้งการสร้างโอกาสในการมีงานทำให้แก่สมาชิกของครัวเรือนเพื่อเพิ่มรายได้และการออมของครัวเรือนให้มากขึ้น

สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะทำการศึกษาเปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือนอื่นๆ หรือเปรียบเทียบการออมของครัวเรือนตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือนเพื่อให้ได้รายละเอียดต่างๆ มากขึ้น

DPUC

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กัลยา วิณิชย์บัญชา. (2544). **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. กรุงเทพมหานคร.

โรงพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.

สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **รายได้ประชาชาติของประเทศไทย**

ฉบับ พ.ศ. 2540.

สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **รายได้ประชาชาติของประเทศไทย**

ฉบับ พ.ศ. 2541.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. **รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2537.**

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. **รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547.**

อมรทิพย์ แท้เที่ยงธรรม. (2540). **เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิทยานิพนธ์

กฤติกา จัตุรัสวัฒนากุล. (2545). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมของภาคเอกชนในประเทศไทย.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศรีสุข โรจน์อุ้นวงศ์. (2539). **การออมต่อระดับรายได้ของครัวเรือนไทยระหว่างชนบทและเมือง**

ปี พ.ศ. 2535/2536. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศุภชัย ชำรงค์สกุลศิริ. (2536). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ศึกษากรณีของประเทศไทย**

ในช่วงปี พ.ศ.2513-2532. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์.

กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก).

สิทธิพงษ์ พรหมทอง. (2544). **พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

โสภณ โรจน์ธีรพงศ์. (2528). **พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัญชลี จันทร์ดี. (2529). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (เมษายน 2542). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมา.

บทความเผยแพร่ในรายงานเศรษฐกิจ สืบค้นเมื่อ เมษายน 2549, จาก http://www.bot.or.th/bothomepage/Databank/ArticlesAndPublications/pub_report.htm

โสภณ โรจน์ธำรงค์. (กรกฎาคม 2543). วัฒนธรรมการออม. บทความเผยแพร่ในรายงานเศรษฐกิจ

สืบค้นเมื่อ เมษายน 2549, จาก http://www.bot.or.th/bothomepage/Databank/ArticlesAndPublications/pub_report.htm

<http://www.bot.or.th>

<http://www.nesdb.go.th>

<http://www.nso.go.th>

ภาษาต่างประเทศ

Books

Jan Kmenta.(1971). **Elements of Econometrics**. NewYork: Macmillan.

Damodar N Gujarati. (2003). **Basic Econometrics** (4th ed.). Singapore: McGraw-Hill.

D
P
U

ภาคผนวก

กรม
การ
การ

ภาคผนวก ก

ตารางภาคผนวก ที่ 1 ผลผลิตทั้งหมดรวมประชาชาติด้านการผลิต ณ ราคาปีฐาน 2531

หน่วย : พันล้านบาท

ปี พ.ศ.	ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศเบื้องต้น	อัตราการเติบโต
2537	2,692,973	9.0
2538	2,941,736	9.2
2539	3,115,338	5.9
2540	3,072,615	-1.4
2541	2,749,684	-10.5
2542	2,871,980	4.4
2543	3,008,401	4.8
2544	3,073,601	2.2
2545	3,237,042	5.3
2546	3,464,701	7.0
2547	3,678,511	6.2

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางภาคผนวก ที่ 2 ช่องว่างระหว่างการลงทุนกับการออมในประเทศไทย

หน่วย : พันล้านบาท

ปี พ.ศ.	การลงทุนในประเทศ	การออมในประเทศ	ช่องว่างระหว่างการลงทุนกับการออม
2537	1,460.90	1,290.60	-170.30
2538	1,762.20	1,492.10	-270.10
2539	1,928.20	1,580.20	-348.00
2540	1,593.20	1,564.10	-29.10
2541	946.00	1,470.10	524.10
2542	950.60	1,397.70	447.10
2543	1,124.20	1,548.00	423.80
2544	1,237.10	1,551.00	313.90
2545	1,299.80	1,666.30	366.50
2546	1483.20	1862.20	379.00

ที่มา : สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

DRPU

ภาคผนวก ข

ตารางภาคผนวก ที่ 3 สรุปผลการทดสอบทางสถิติโดยวิธี Chow test

ภูมิภาค	SSE ₁	SSE ₂	SSE	df.	F-value ^{1/}	F _{k, n-m-2k} ^{2/}
1. ทวีราชอาณาจักร						
- ในเขตเทศบาล	35,955,107,933.05	113,091,397,754.41	149,193,929,959.10	26,690	5.28	3.02
- นอกเขตเทศบาล	21,079,323,092.20	47,318,419,373.90	68,526,264,196.00	19,750	7.42	3.02
2. กรุงเทพมหานครและปริมณฑล						
- ในเขตเทศบาล	12,066,221,695.29	44,024,703,633.89	56,682,932,766.14	4,105	8.65	3.02
- นอกเขตเทศบาล	3,053,919,411.67	4,304,733,046.86	7,443,356,788.25	759	1.74	3.02
3. ภาคกลาง						
- ในเขตเทศบาล	8,324,692,826.82	36,058,349,100.42	44,611,834,503.69	6,661	6.86	3.02
- นอกเขตเทศบาล	6,825,555,078.82	22,352,445,043.97	29,507,199,855.12	5,479	12.35	3.02
4. ภาคเหนือ						
- ในเขตเทศบาล	7,962,015,804.47	16,707,781,372.28	24,823,607,315.14	5,916	7.37	3.02
- นอกเขตเทศบาล	4,220,695,299.15	7,269,187,758.89	11,964,783,639.63	4,888	40.36	3.02

ตารางภาคผนวก ที่ 3 (ต่อ)

ภูมิภาค	SSE ₁	SSE ₂	SSE	df.	F-value ^{1/}	F _{k, n-m-2k} ^{2/}
5. ภาคตะวันออก เชียงเหนือ						
- ในเขตเทศบาล	10,680,103,005.01	31,092,462,847.94	41,894,992,633.04	7,401	4.34	3.02
- นอกเขตเทศบาล	4,030,744,016.26	8,194,981,367.25	12,348,970,969.23	5,385	10.85	3.02
6. ภาคใต้						
- ในเขตเทศบาล	8,745,484,177.36	24,401,718,311.70	33,803,871,954.92	4,165	16.48	3.02
- นอกเขตเทศบาล	4,095,231,244.96	11,247,259,383.18	15,656,054,687.30	3,461	14.13	3.02

หมายเหตุ : ^{1/} ค่า F ที่ได้จากการคำนวณ

^{2/} ค่า F ในตาราง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

DRPU

ภาคผนวก ค

สมการการออมของครัวเรือนก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ

ข้าราชการบำนาญในเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.466 ^a	.217	.217	1848.813	.217	728.189	4	10519	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 1E+010	4	2489031772	728.189	.000 ^a
	Residual 4E+010	10519	3418110.841		
	Total 5E+010	10523			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^c

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics				
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)													
	income	.473	-4.982	.000	-451.933	.190	-196.718	.205	.432	.460	.458	.938	1.066	
	size	-.213	53.110	.000	.285.976	.190	.205	.205	-.058	-.184	-.166	.609	1.643	
	age	.025	-19.246	.000	-285.976	.998	-233.108	.998	-.021	.027	.024	.943	1.060	
	income receivers	.062	2.811	.005	81.757	20.875	163.594	5.601	.014	.057	.051	.660	1.515	
			5.877	.000										

a. Dependent Variable: Saving

ข่าวประชาสัมพันธ์กรมออกเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.400 ^a	.160	.160	1499.007	.160	446.557	.000
					df1	df2	
					4	9381	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 4E+009	4	1003424147	446.557	.000 ^a
	Residual 2E+010	9381	2247023.035		
	Total 3E+010	9385			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-482.657	64.383	-7.497	.000	-608.861	-356.452	.368	.387	.967	1.035
	income	.183	.004	40.670	.000	.174	.192	-.075	-.161	.619	1.614
	size	-187.091	11.855	-15.782	.000	-210.329	-163.853	.015	.030	.992	1.008
	age	3.081	1.046	2.946	.003	1.031	5.130	.016	.063	.624	1.602
	income receivers	102.416	16.696	6.134	.000	69.688	135.144				

a. Dependent Variable: Saving

กรุงเทพมหานครและปริมณฑลในเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.530 ^a	.281	.280	2549.74450	.281	181.527	4	1856	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+009	4	1180140583	181.527	.000 ^a
	Residual 1E+010	1856	6501197.034		
	Total 2E+010	1860			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients B	Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
						Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-260.340	186.207	-1.398	.162	-625.537	104.857	.480	.467	.740	1.351
	Income	.196	.009	22.727	.000	.179	.213	.116	-.237	.518	1.931
	size	-510.126	48.536	-10.510	.000	-605.317	-414.935	.129	.063	.802	1.247
	age	12.108	4.461	2.714	.007	3.359	20.857	.260	.207	.656	1.525
	income receivers	705.229	77.306	9.123	.000	553.613	856.845				

a. Dependent Variable: Saving

กรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.596 ^a	.355	.349	2763.11392	.355	55.115	.000
					df1	df2	
					4	400	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	2E+009	4	420794963.6	55.115	.000 ^a
Residual	3E+009	400	7634798.529		
Total	5E+009	404			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial
1 (Constant)	-1004.888		-1.911	.057	-2038.670	28.894	.552	.531	.894	1.118
Income size	.277	.562	13.228	.000	.236	.319	-.233	-.192	.591	1.691
age	-446.978	-.250	-4.793	.000	-630.318	-263.639	.008	.006	.933	1.072
income receivers	1.460	.006	.150	.881	-17.634	20.553	.250	.207	.648	1.544
	753.770	.258	5.166	.000	466.945	1040.596				

a. Dependent Variable: Saving

ภาคกลางในเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	
1	.560 ^a	.314	.313	1905.382	.314	262.524	4	2293	.000

- a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
- b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 4E+009	4	953088309.8	262.524	.000 ^a
	Residual 8E+009	2293	3630480.954		
	Total 1E+010	2297			

- a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
- b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics				
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)													
	Income size	.574	147.590	-3.855	.000	-858.349	.304	.520	.549	.544	.897	1.115		
	age	-.262	.009	31.458	.000	.269	.304	-.018	-.238	-.203	.602	1.661		
	income receivers	.009	29.829	-11.744	.000	-408.804	-291.815	-.027	.011	.009	.956	1.046		
		.111	2.547	.514	.607	-3.686	6.304	.097	.107	.089	.650	1.538		
			47.675	5.155	.000	152.256	339.236							

- a. Dependent Variable: Saving

ภาคกลางนอกเขตเทศบาลปี 2537

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.505 ^a	.255	.254	1686.060	.255	205.756	4	2401	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 2E+009	4	584923487.5	205.756	.000 ^a
	Residual 7E+009	2401	2842796.784		
	Total 9E+009	2405			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-667.898	140.067	-4.768	.000	-942.563	-393.234	.473	.501	.500	.895	1.118	
	Income size	.286	.010	28.400	.000	.266	.306	-.023	-.171	-.150	.612	1.635	
	age	-235.460	27.613	-8.527	.000	-289.608	-181.313	.010	.021	.018	.994	1.006	
	income receivers	2.310	2.220	1.040	.298	-2.044	6.663	.039	.009	.008	.627	1.594	
		17.096	37.719	.453	.650	-56.869	91.060						

a. Dependent Variable: Saving

ภาคเหนือในเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.487 ^a	.237	.235	1834.830	.237	183.387	4	2365	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 2E+009	4	617392229.8	183.387	.000 ^a
	Residual 8E+009	2365	3366602.877		
	Total 1E+010	2369			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics										
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF							
1	(Constant)																		
	Income	.238	.009	26.901	.000	.221	.256	.484	.483	.939	1.065								
	size	-.229	131	-7.363	.000	-290.153	-168.109	-.150	-.132	.611	1.637								
	age	7.252	2.490	2.912	.004	2.369	12.135	.060	.052	.969	1.032								
	income receivers	136.689	44.053	3.103	.002	50.303	223.075	.064	.056	.648	1.544								

a. Dependent Variable: Saving

ภาคเหนือออกเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.237 ^a	.056	.054	1375.442	.056	33.062	4	2231	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	3E+008	4	62547709.91	33.062	.000 ^a
Residual	4E+009	2231	1891840.116		
Total	4E+009	2235			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics			
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1 (Constant)	-293.130		-2.338	.019	-539.042	-47.217						
Income size	.072	.215	10.400	.000	.058	.086	.213	.215	.214	.989	1.011	
age	-104.518	-.108	-4.171	.000	-153.655	-55.382	-.030	-.088	-.086	.634	1.578	
income receivers	4.167	.043	2.111	.035	.296	8.039	.036	.045	.043	.997	1.003	
	130.127	.099	3.825	.000	63.412	196.842	.054	.081	.079	.633	1.580	

a. Dependent Variable: Saving

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.514 ^a	.264	.263	1912.805	.264	262.033	4	2919	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, income, age, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 4E+009	4	958734006.3	262.033	.000 ^a
	Residual 1E+010	2919	3658822.544		
	Total 1E+010	2923			

a. Predictors: (Constant), income receivers, income, age, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations		Collinearity Statistics	
		B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-733.399	136.383	.514	-5.378	.000	-1000.814	-465.983	.478	.507	.504	.962	1.040
	income	.254	.008	-.190	31.762	.000	.238	.270	-.093	-.169	-.147	.600	1.666
	size	-249.207	26.888	.038	-9.268	.000	-301.928	-196.486	-.005	.043	.037	.959	1.043
	age	5.623	2.405	-.009	2.338	.019	.907	10.338	-.082	-.009	-.007	.637	1.570
	income receivers	-17.305	37.392		-.463	.644	-90.622	56.012					

a. Dependent Variable: saving

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.437 ^a	.191	.190	1203.040	.191	164.045	4	2785	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 9E+008	4	237422864.6	164.045	.000 ^a
	Residual 4E+009	2785	1447304.853		
	Total 5E+009	2789			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-597.695	99.518	-6.006	.000	-792.832	-402.559				
	income	.268	.011	25.107	.000	.247	.288	.430	.428	.930	1.076
	size	-159.059	18.982	-8.379	.000	-196.280	-121.839	-.071	-.143	.518	1.931
	age	1.287	1.662	.774	.439	-1.972	4.545	.014	.013	.978	1.022
	income receivers	19.484	24.668	.790	.430	-28.885	67.852	-.014	.013	.518	1.930

a. Dependent Variable: saving

ภาคใต้ในเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df2		
1	.588 ^a	.345	.344	2200.55920	.345	238.319	4	1806	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+009	4	1154050608	238.319	.000 ^a
	Residual 9E+009	1806	4842460.785		
	Total 1E+010	1810			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-1184.691	185.352	-6.392	.000	-1548.218	-821.164	.572	.579	.950	1.053		
	Income	.297	.010	30.189	.000	.278	.316	-.003	-.157	.638	1.567		
	size	-228.157	33.836	-6.743	.000	-294.519	-161.794	.042	.062	.966	1.035		
	age	8.788	3.306	2.658	.008	2.305	15.271	.092	.059	.650	1.538		
	income receivers	155.033	61.663	2.514	.012	34.096	275.971						

a. Dependent Variable: Saving

ภาคได้นอกเขตเทศบาล ปี 2537

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.547 ^a	.299	.297	1591.41778	.299	172.442	4	1617	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 2E+009	4	436727839.5	172.442	.000 ^a
	Residual 4E+009	1617	2532610.541		
	Total 6E+009	1621			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Std. Error	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-1391.274	159.655	-8.714	.000	-1704.427	-1078.122	.513	.523	.514	.913	1.095
	Income	.316	.013	24.705	.000	.291	.342	.342	-.195	-.167	.748	1.336
	size	-202.814	25.349	-8.001	.000	-252.535	-153.093	-.079	.097	.082	.973	1.028
	age	10.152	2.587	3.925	.000	5.079	15.226	.052	.034	.028	.696	1.437
	income receivers	64.083	46.827	1.369	.171	-27.765	155.931	.101				

a. Dependent Variable: Saving

สมการการออมของครัวเรือนหลังวิกฤตเศรษฐกิจ
ที่วราชนาถจักรในเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.497 ^a	.247	.247	2644.926	.247	1325.379	.000
					df1	df2	
					4	16166	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 4E+010	4	9271862415	1325.379	.000 ^a
	Residual 1E+011	16166	6995632.671		
	Total 2E+011	16170			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Std. Error	Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Zero-order	Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error					Lower Bound	Upper Bound		Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-459.663	81.514		-5.639	.000	-619.440	-299.886					
	income	.213	.003	.518	72.226	.000	.207	.219	.475	.494	.493	.905	1.104
	size	-365.877	17.842	-.193	-20.506	.000	-400.850	-330.904	.016	-.159	-.140	.526	1.901
	age	6.227	1.344	.032	4.634	.000	3.593	8.861	-.021	.036	.032	.974	1.026
	income receivers	241.673	26.327	.084	9.180	.000	190.069	293.277	.053	.072	.063	.561	1.781

a. Dependent Variable: saving

สำรวจความจำกรนอกเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df2		
1	.449 ^a	.201	.201	2136.739	.201	652.593	4	10364	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 1E+010	4	2979512161	652.593	.000 ^a
	Residual 5E+010	10364	4565652.197		
	Total 6E+010	10368			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-527.739	93.370	-5.652	.000	-710.763	-344.715	.421	.442	.441	.902	1.108
	income	.202	.004	50.196	.000	.194	.210	.002	-.162	-.147	.525	1.906
	size	-297.590	17.812	-16.707	.000	-332.505	-262.674	-.003	.042	.038	.991	1.009
	age	6.128	1.423	4.305	.000	3.338	8.918	.064	.082	.074	.549	1.820
	income receivers	207.981	24.745	8.405	.000	159.476	256.487					

a. Dependent Variable: saving

กรุงเทพมหานครและปริมณฑลออกเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.714 ^a	.510	.504	3487.157	.510	92.013	4	354	.000

- a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 4E+009	4	1118904745	92.013	.000 ^a
	Residual 4E+009	354	12160262.84		
	Total 9E+009	358			

- a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	(Constant)	Unstandardized Coefficients		t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations		Collinearity Statistics	
		B	Std. Error			Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1		-752.783	686.776	-1.096	.274	-2103.458	597.891	.682	.690	.667	.901	1.110
	income	.332	.019	17.928	.000	.296	.369	.058	-.264	-.192	.533	1.877
	size	-743.558	144.221	-5.156	.000	-1027.196	-459.921	-.082	-.043	-.030	.875	1.143
	age	-10.033	12.535	-.800	.424	-34.686	14.620	.204	.223	.160	.579	1.728
	income receivers	927.625	215.470	4.305	.000	503.862	1351.388					

- a. Dependent Variable: saving

ภาคกลางนอกเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df2		
1	.434 ^a	.188	.187	2697.002	.188	178.143	4	3073	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+009	4	1295781039	178.143	.000 ^a
	Residual 2E+010	3073	7273818.758		
	Total 3E+010	3077			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^b

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics												
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF									
1	(Constant)																				
	income	-.63.224	208.297	-.304	.762	-471.639	345.192	.415	.414	.864	1.157										
	size	.187	.007	25.186	.000	.172	.201	.071	-.133	.519	1.928										
	age	-303.915	40.916	-7.428	.000	-384.140	-223.690	-.071	-.025	.985	1.015										
	income receivers	-4.545	3.231	-1.407	.160	-10.881	1.790	-.071	.105	.558	1.792										
		336.904	57.726	5.836	.000	223.719	450.090	.124	.095												

a. Dependent Variable: saving

ภาคเหนือในเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.476 ^a	.226	.225	2170.651	.226	259.282	4	3546	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+009	4	1221663785	259.282	.000 ^a
	Residual 2E+010	3546	4711726.275		
	Total 2E+010	3550			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics											
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF								
1	(Constant)																			
	income	.208	152.053	-5.153	.000	-1081.679	-485.439	.451	.473	.472	.872	1.147								
	size	-314.196	.007	31.962	.000	.195	.221	.034	-.149	-.133	.498	2.008								
	age	11.036	34.937	-8.993	.000	-382.694	-245.697	.007	.078	.069	.979	1.021								
	income receivers	176.829	2.358	4.680	.000	6.412	15.660	.058	.060	.053	.536	1.865								
			49.130	3.599	.000	80.504	273.155													

a. Dependent Variable: saving

ภาคเหนือตอนบนเทศบาลปี 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.462 ^a	.214	.212	1655.603	.214	180.040	.000
					df1	df2	
					4	2652	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 2E+009	4	493493759.4	180.040	.000 ^a
	Residual 7E+009	2652	2741021.025		
	Total 9E+009	2656			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-634.402	153.591	-4.130	.000	-935.572	-333.232	.422	.448	.444	.877	1.140	
	income	.224	.009	25.803	.000	.207	.242	.422	.448	.444	.877	1.140	
	size	-324.483	31.081	-10.440	.000	-385.429	-263.537	-.011	-.199	-.180	.528	1.895	
	age	6.286	2.249	2.796	.005	1.877	10.695	-.002	.054	.048	.982	1.018	
	income receivers	227.152	41.596	5.461	.000	145.589	308.715	.087	.105	.094	.548	1.826	

a. Dependent Variable: saving

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.523 ^a	.274	.273	2635.324	.274	421.655	.000
					df1	df2	
					4	4477	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	1E+010	4	2928367947	421.655	.000 ^a
Residual	3E+010	4477	6944932.510		
Total	4E+010	4481			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1 (Constant)	-679.106	160.283		-4.237	.000	-993.340	-364.872	.510	.523	.939		1.065
income	.237	.006	.539	41.034	.000	.226	.248	.012	-.105	.505	-.090	1.979
size	-240.169	33.995	-.127	-7.065	.000	-306.815	-173.523	-.012	.049	.978	.042	1.022
age	8.639	2.648	.042	3.263	.001	3.448	13.830	-.017	.015	.523	.013	1.912
income receivers	50.203	48.578	.018	1.033	.301	-45.034	145.440					

a. Dependent Variable: saving

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ปี 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	df2
1	.539 ^a	.291	.289	1777.073	.291	265.743	4
							2595
							.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 3E+009	4	839213151.0	265.743	.000 ^a
	Residual 8E+009	2595	3157988.966		
	Total 1E+010	2599			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-1105.896	162.184	-6.819	.000	-1423.920	-787.873	.343	.491	.535	.533	.879	1.138
	income size	.323	.010	32.244	.000	.303	.343	.343	-.020	-.195	-.167	.525	1.904
	age	-304.287	30.081	-10.116	.000	-363.272	-245.301	-.067	.109	.109	.092	.997	1.003
	income receivers	13.906	2.495	5.574	.000	9.013	18.798	.021	.017	.021	.017	.556	1.798
		42.113	40.000	1.053	.293	-36.323	120.549						

a. Dependent Variable: saving

ภาคใต้ในเขตเทศบาล ปี 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.585 ^a	.343	.342	3219.637	.343	306.898	4	2354	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	
1	Regression	1E+010	4	3181320327	306.898	.000 ^a
	Residual	2E+010	2354	10366065.55		
	Total	4E+010	2358			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics											
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF								
1	(Constant)																			
	income	-.2211290	258.307	-8.561	.000	-2717.823	-1704.757	.561	.581	.920	.579	.920	1.087							
	size	.314	.009	34.662	.000	.296	.331	.027	-.137	.549	-.112	.549	1.820							
	age	-.346297	51.545	-6.718	.000	-447.375	-245.218	.081	.121	.992	.099	.992	1.008							
	income receivers	25.432	4.313	5.897	.000	16.975	33.889	.032	.003	.573	.002	.573	1.745							
	income receivers	10.904	76.578	.142	.887	-139.264	161.072													

a. Dependent Variable: saving

ภาคใต้นอกเขตเทศบาล 2547

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.481 ^a	.231	.230	2473.048	.231	138.472	.000
					df1	df2	
					4	1839	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	3E+009	4	846887278.5	138.472	.000 ^a
Residual	1E+010	1839	6115964.863		
Total	1E+010	1843			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Std. Error	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics		
						B	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1 (Constant)	-1405.688	250.440		-5.613	.000	-1896.864	-914.513		.440	.474	.471	.932	1.073
income	.248	.011	.488	23.057	.000	.227	.269		-.060	-.180	-.160	.531	1.884
size	-331.410	42.253	-.220	-7.844	.000	-414.278	-248.542		.033	.085	.075	.989	1.011
age	13.623	3.708	.076	3.674	.000	6.350	20.896		.010	.056	.049	.543	1.843
income receivers	148.039	61.732	.067	2.398	.017	26.966	269.111						

a. Dependent Variable: saving

สมการรวมก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ
ที่วราชมหาวิทยาลัยขอนแก่น

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.513 ^a	.263	.263	2364.293	.263	2381.797	.000
					df1	df2	
					4	26690	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+010	4	1.331E+010	2381.797	.000 ^a
	Residual 1E+011	26690	5589881.227		
	Total 2E+011	26694			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Std. Error	Standardized Coefficients	Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
		B	Std. Error						Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-403.394	54.188				-7.444	.000	-509.605	-297.182	.489	.506	.939	1.066
	Income	.209	.002	.520	.213	.95802	95.802	.000	.204	.213	-.024	-.171	.605	1.653
	size	-318.019	11.230	-.191	-296.007	-28.318	-28.318	.000	-340.031	-296.007	-.008	.034	.972	1.029
	age	5.227	.931	.030	7.051	5.616	5.616	.000	3.403	7.051	.061	.066	.624	1.604
	income receivers	186.700	17.198	.072	220.408	10.856	10.856	.000	152.992	220.408		.057		

a. Dependent Variable: Saving

ท้าวราชอาณาจักรมอญเขตเทศบาล

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.471 ^a	.221	.221	1862.709	.221	1404.518	.000
					df1	df2	
					4	19750	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^a

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 2E+010	4	4873233812	1404.518	.000 ^a
	Residual 7E+010	19750	3469684.263		
	Total 9E+010	19754			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics											
					B	Std. Error	Beta	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF								
1	(Constant)																			
	income size	.197	56.500	.003	.464	.003	.464	.003	.457	.454	.957	1.045								
	age	-243.505	10.337	-23.558	-.191	-.191	-263.765	-.052	-.165	-.148	.600	1.667								
	income receivers	4.808	.890	5.401	.034	.034	6.552	.025	.038	.034	.997	1.003								
		153.379	14.790	10.370	.084	.084	124.389	.053	.074	.065	.597	1.674								

a. Dependent Variable: Saving

การทบทวนหากรและปริมาณภายในเขตเทศบาล

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.598 ^a	.358	.357	3715.94755	.358	571.218	4	4105	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 3E+010	4	7887525398	571.218	.000 ^a
	Residual 6E+010	4105	13808266.20		
	Total 9E+010	4109			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Std. Error	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B			Correlations			Collinearity Statistics			
						B	Beta	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	-221.717	191.897	-1.155	.248	-597.939	154.505								
	Income size	.249	.006	42.642	.000	.238	.261	.562	.554	.533	.788	1.268			
	age	-714.651	47.259	-15.122	.000	-807.304	-621.998	.120	-.230	-.189	.552	1.813			
	income receivers	2.319	4.193	.553	.580	-5.902	10.541	.111	.009	.007	.859	1.164			
		944.394	75.028	12.587	.000	797.300	1091.489	.252	.193	.157	.636	1.573			

a. Dependent Variable: Saving

กรุงเทพมหานครและปริมณฑลนอกเขตเทศบาล

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.692 ^a	.479	.476	3131.58014	.479	174.601	4	759	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	7E+009	4	1712279140	174.601	.000 ^a
Residual	7E+009	759	9806794.187		
Total	1E+010	763			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1 (Constant)	-782.733	421.897		-1.855	.064	-1610.956	45.490				
income size	.309	.013	.660	24.154	.000	.283	.334	.659	.633	.919	1.088
age	-544.716	78.226	-.233	-6.963	.000	-698.282	-391.150	-.245	-.182	.613	1.632
income receivers	-5.988	7.777	-.021	-.770	.442	-21.254	9.278	-.028	-.020	.923	1.084
	777.651	123.059	.208	6.319	.000	536.075	1019.228	.224	.166	.635	1.575

a. Dependent Variable: Saving

ภาคกลางโมเดลทดสอบ

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.594 ^a	.352	.352	2587.947	.352	905.559	.000
					df1	df2	
					4	6661	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	2E+010	4	6064949344	905.559	.000 ^a
Residual	4E+010	6661	6697468.023		
Total	7E+010	6665			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Std. Error	Standardized Coefficients	Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error						Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance
1 (Constant)	-485.122	120.210			-4.036	.000	-720.771	-249.472					
Income	.276	.005	.605	.285	58.525	.000	.266	.285	.583	.577	.911	.911	1.097
size	-410.962	24.485	-.213	-.362964	-16.784	.000	-458.960	-362.964	-.201	-.166	.604	.604	1.654
age	1.493	2.021	.007	.739	.739	.460	-2.469	5.455	.009	.007	.971	.971	1.030
income receivers	246.444	39.204	.079	323.296	6.286	.000	169.592	323.296	.103	.062	.621	.621	1.611

a. Dependent Variable: Saving

ภาคกลางนอกเขตเทศบาล

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.479 ^a	.230	.229	2320.670	.230	408.336	4	5479	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 9E+009	4	2199099115	408.336	.000 ^a
	Residual 3E+010	5479	5385508.278		
	Total 4E+010	5483			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics											
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF							
1	(Constant)																			
	Income	.206	.005	38.997	.000	-.196	.216	.462	.466	.462	.462	.912	1.096							
	size	-268.326	24.945	-10.757	.000	-317.228	-219.423	.020	-.144	-.128	-.128	.593	1.685							
	age	-.784	2.046	-.383	.702	-4.794	3.227	-.029	-.005	-.005	-.005	.996	1.004							
	income receivers	202.922	35.421	5.729	.000	133.482	272.362	.107	.077	.068	.601	1.665								

a. Dependent Variable: Saving

ภาคเหนือในเขตเทศบาล

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics			
					R Square Change	F Change	df1	df2
1	.482 ^a	.233	.232	2048.417	.233	448.224	4	5916
								Sig. F Change .000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 8E+009	4	1880751956	448.224	.000 ^a
	Residual 2E+010	5916	4196012.055		
	Total 3E+010	5920			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics		
	B						Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-666.118	107.136		-6.217	.000	-876.145	-456.092	.463	.478	.476	.922	1.085
	Income	.208	.005	.496	41.807	.000	.198	.218	.007	-.137	-.121	.597	1.675
	size	-241.407	22.707	-.157	-10.632	.000	-285.920	-196.893	.016	.066	.058	.985	1.015
	age	8.734	1.722	.058	5.073	.000	5.359	12.109	.063	.046	.041	.613	1.631
	income receivers	116.302	32.644	.052	3.563	.000	52.309	180.295					

a. Dependent Variable: Saving

ภาคเหนือมอกเขตเทศบาล

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics			
					R Square Change	F Change	df1	df2
1	.379 ^a	.143	.143	1564.541	.143	204.464	4	4888

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 2E+009	4	500485244.9	204.464	.000 ^a
	Residual 1E+010	4888	2447787.160		
	Total 1E+010	4892			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
					B	Std. Error	Beta	Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)									
	Income	.360	26.627	.000	.134	.155	.353	.356	.958	1.044
	size	-.165	-9.723	.000	-.231.250	-.153.647	-.138	-.138	.606	1.650
	age	.041	3.110	.002	1.755	7.739	.030	.044	.995	1.005
	income receivers	.115	6.740	.000	130.045	236.730	.080	.096	.602	1.662

a. Dependent Variable: Saving

ภาคตัวนอกเพียงหนึ่งอันงทดสอบ

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.548 ^a	.301	.300	2379.227	.301	795.933	.000
					df1	df2	
					4	7401	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	2E+010	450555897	795.933	.000 ^a
	Residual	4E+010	5660720.529		
	Total	6E+010	7405		

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size
 b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics											
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF								
1	(Constant)																				
	income	.736	.913	109.254	.554	-6.745	.000	-.951	.082	-.522	.744	.529	.546	.545	.965	1.036					
	size	.246	.004	56.031	.000	56.031	.000	.238	.255	.255	.255	-.045	-.142	-.120	.587	1.704					
	age	-266.898	21.649	-12.328	.000	-12.328	.000	-309.336	-224.459	-224.459	-224.459	.003	.051	.043	.978	1.023					
	income receivers	8.180	1.857	4.405	.000	4.405	.000	4.540	11.821	11.821	11.821	.007	.018	.015	.596	1.677					
	saving	47.589	31.061	1.532	.126	1.532	.126	-13.298	108.477	108.477	108.477										

a. Dependent Variable: saving

ภาคตัวนี้ออกเฉียงเหนือนอกเขตเทศบาล

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics		
					R Square Change	F Change	Sig. F Change
1	.546 ^a	.298	.298	1514.337	.298	572.382	.000
					4	5385	

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+009	4	1312595191	572.382	.000 ^a
	Residual 1E+010	5385	2293216.522		
	Total 2E+010	5389			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Std. Error	Standardized Coefficients	Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics	
	B	Std. Error						Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-796.253	91.785			-8.675	.000	-976.189	-616.317	.512	.537	.952	1.051
	income	.293	.006	.547	.000	46.721	.000	.281	.306	-.074	-.170	.541	1.848
	size	-214.653	16.972	-.196	.000	-12.648	.000	-247.925	-181.382	.070	.065	.991	1.009
	age	7.106	1.479	.055	.000	4.803	.000	4.205	10.006	-.003	.014	.959	1.856
	income receivers	23.084	22.863	.016	.313	1.010	.313	-21.737	67.904				

a. Dependent Variable: saving

ภาคใต้ในเขตเทศบาล

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.584 ^a	.341	.340	2848.89026	.341	538.446	4	4165	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, income, size

b. Dependent Variable: Saving

I	Regression	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
a.	Residual	110179.759	4165	26451.371		
b.	Total	5E+010	4169			

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations		Collinearity Statistics												
					B	Std. Error	Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Tolerance	VIF									
1	(Constant)																				
	Income	.289	.006	45.623	.000	.276	.301	.577	.574	.944	1.060										
	size	-219.963	30.357	-7.246	.000	-279.478	-160.448	-.112	-.091	.634	1.578										
	age	16.714	2.837	5.892	.000	11.153	22.276	.091	.074	.985	1.015										
	income receivers	-23.487	50.298	-.467	.641	-122.098	75.124	-.007	-.006	.627	1.594										

a. Dependent Variable: Saving

ภาคได้นอกเขตเทศบาล

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df2		
1	.506 ^a	.256	.255	2126.86716	.256	297.471	4	3461	.000

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

ANOVA^b

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression 5E+009	4	1345627897	297.471	.000 ^a
	Residual 2E+010	3461	4523563.908		
	Total 2E+010	3465			

a. Predictors: (Constant), income receivers, age, Income, size
 b. Dependent Variable: Saving

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients Beta	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	-1133.609	148.116	-7.654	.000	-1424.012	-843.207	.478	.485	.478	.931	1.074
	Income	.237	.007	32.597	.000	.223	.252	-.082	-.158	-.138	.667	1.498
	size	-224.542	23.917	-9.388	.000	-271.434	-177.649	.058	.075	.065	.992	1.008
	age	10.253	2.316	4.427	.000	5.712	14.794	.064	.026	.022	.631	1.584
	income receivers	58.807	38.907	1.511	.131	-17.476	135.089					

a. Dependent Variable: Saving

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสุวรรณี เพ็ญเอื้อ
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ (การบัญชี) ที่มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อปี 2543 ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อปี 2544
ที่ทำงาน	ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบุคลากร 4 กลุ่มงานสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย